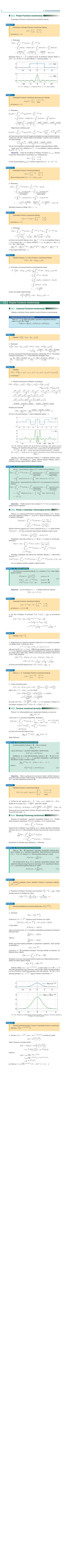
Fourierova transformacija Sadržaj poglavlja 3.1. Fourierov integral 3.1.1. Sinusni i kosinusni spektar 3.1.2. Funkcija sinus integralni 3.2. Fourierova transformacija 3.2.1. Fourierova transformacija 3.2.2. Primjeri Fourierove transformacije 3.3. Svojstva Fourierove transformacije 3.3.1. Linearnost Fourierove transformacije 3.3.2. Pomak u vremenskoj i frekvencijskoj domeni 3.3.3. Fourierov transformat derivacije 3.3.4. Derivacija Fourierovog transformata 3.3.5. Konvolucija 3.3.6. Parsevalova jednakost za Fourierovu transformaciju 3.3.7. Diracova delta funkcija 3.3.9. Veza Fourierove transformacije i Fourierovih redova* 3.4. Diskretna Fourierova transformacija 3.4.1. Diskretna Fourierova transformacija 3.4.2. Algoritam brze Fourierove transformacije* 3.5. Veza Laplaceove i Fourierove transformacije* 3.5.1. Formula inverzije za Laplaceovu transformaciju* Fourierov integral Svaku 'dovoljno dobru' periodičnu funkciju možemo razviti u red po trigonometrijskim funkcijama, kojemu frekvencije čine niz, diskretan skup koji se sastoji od osnovne frekfencije ω_0 i svih njezinih cjelobrojnih višekratnika. Kažemo da periodična funkcija ima diskretan spektar. Ako f nije periodična funkcija, mi je možemo na svakom konačnom intervalu razviti u Fourierov red, međutim, van tog intervala Fourierov red se periodički ponavlja i neće predstavljati danu funkciju. Pri tom će se, povećanjem intervala na kojem funkciju razvijamo u Fourierov red, smanjivati osnovna frekvencija ω_0 , pošto vrijedi $\omega_0=\frac{2\pi}{T}$. Želimo li neperiodičnu funkciju $f:\mathbf{R}\to\mathbf{R}$ prikazati na čitavom R kao sumu harmoničkih titraja, morat ćemo to učiniti pomoću kontinuirano mnogo harmonika kojima se frekvencije neprekidno mijenjaju od 0 Izvedimo najprije formalni prijelaz sa konačnog na beskonačni interval. Neka $f: \mathbf{R} \to \mathbf{R}$ zadovoljava Dirichletove uvjete na svakom konačnom intervalu. Za svaki L>0, čim je x točka neprekidnosti, vrijedi $f(x) = \frac{a_0}{2} + \sum_{n=1}^{\infty} \left(a_n \cos \frac{n\pi x}{L} + b_n \sin \frac{n\pi x}{L} \right), \quad -L < x < L,$ a koeficijenti se računaju formulama $a_0 = \frac{1}{L} \int_{-L}^{L} f(\xi) \, \mathrm{d} \, \xi \,.$ $a_n = \frac{1}{L} \int_{-r}^{L} f(\xi) \cos \frac{n\pi\xi}{L} d\xi$ $b_n = \frac{1}{I} \int_{-L}^{L} f(\xi) \sin \frac{n\pi\xi}{I} d\xi.$ Dakle, $f(x) = \frac{1}{2L} \int_{-L}^{L} f(\xi) d\xi + \sum_{n=1}^{\infty} \left(\frac{1}{L} \int_{-L}^{L} f(\xi) \cos \frac{n\pi \xi}{L} d\xi \cdot \cos \frac{n\pi x}{L} \right)$ $+\frac{1}{I}\int_{-I}^{L}f(\xi)\sin\frac{n\pi\xi}{I}d\xi\cdot\sin\frac{n\pi x}{I}$ $= \frac{1}{2L} \int_{-L}^{L} f(\xi) d\xi + \frac{1}{L} \sum_{i=1}^{\infty} \int_{-L}^{L} f(\xi) \cos \frac{n\pi}{L} (x - \xi) d\xi.$ Pustimo da $L \to \infty$. Ako je ispunjeno $\int_{-\infty}^{\infty} |f(\xi)| d\xi < \infty$, prvi član će težiti ka nuli. Stavimo nadalje $\lambda_n = \frac{n\pi}{I}$, $\Delta \lambda_n = \lambda_{n+1} - \lambda_n = \frac{\pi}{I}$. Tada ćemo imati $f(x) = \lim_{L \to \infty} \frac{1}{\pi} \sum_{n=1}^{\infty} \Delta \lambda_n \int_{-L}^{L} f(\xi) \cos \lambda_n (x - \xi) d\xi$ $= \frac{1}{\pi} \int_0^\infty d\lambda \int_{-\infty}^\infty f(\xi) \cos \lambda (x - \xi) d\xi$ Ova se formula naziva Fourierova integralna formula, a integral s desne strane Fourierov integral. Ako je $f: \mathbf{R} \to \mathbf{R}$ po dijelovima glatka na svakom konačnom intervalu i apsolutno integrabilna, tada postoji njezin Fourierov integral i vrijedi $\frac{1}{\pi} \int_0^\infty d\lambda \int_{-\infty}^\infty f(\xi) \cos \lambda (x - \xi) d\xi$ $= \begin{cases} f(x), & \text{ako je } f \text{ neprekinuta u } x, \\ \frac{1}{2}[f(x-0) + f(x+0)], & \text{ako je } x \text{ točka prekida za } f. \end{cases}$ (2)■ 3.1.1. Sinusni i kosinusni spektar Pretpostavimo da funkcija f zadovoljava uvjete ovog teorema. Označimo $\widetilde{f}(x) = \begin{cases} f(x), & \text{and je } f(x) = \frac{1}{2} [f(x+0) + f(x-0)], & \text{ako je } f(x) = \frac{1}{2} [f(x+0) + f(x-0)], & \text{ako je } f(x) = \frac{1}{2} [f(x+0) + f(x-0)], & \text{ako je } f(x) = \frac{1}{2} [f(x+0) + f(x-0)], & \text{ako je } f(x) = \frac{1}{2} [f(x+0) + f(x-0)], & \text{ako je } f(x) = \frac{1}{2} [f(x+0) + f(x-0)], & \text{ako je } f(x) = \frac{1}{2} [f(x+0) + f(x-0)], & \text{ako je } f(x) = \frac{1}{2} [f(x+0) + f(x-0)], & \text{ako je } f(x) = \frac{1}{2} [f(x+0) + f(x-0)], & \text{ako je } f(x) = \frac{1}{2} [f(x+0) + f(x-0)], & \text{ako je } f(x) = \frac{1}{2} [f(x+0) + f(x-0)], & \text{ako je } f(x) = \frac{1}{2} [f(x+0) + f(x-0)], & \text{ako je } f(x) = \frac{1}{2} [f(x+0) + f(x-0)], & \text{ako je } f(x) = \frac{1}{2} [f(x+0) + f(x-0)], & \text{ako je } f(x) = \frac{1}{2} [f(x+0) + f(x-0)], & \text{ako je } f(x) = \frac{1}{2} [f(x+0) + f(x-0)], & \text{ako je } f(x) = \frac{1}{2} [f(x+0) + f(x) + f(x)$ ako je f neprekinuta u x, Tad za svaki x vrijedi, prema $\widetilde{f}(x) = \frac{1}{\pi} \int_0^\infty d\lambda \int_{-\infty}^\infty f(\xi) \left[\cos \lambda x \cos \lambda \xi + \sin \lambda x \sin \lambda \xi\right] d\xi$ $= \frac{1}{\pi} \int_{0}^{\infty} \left[\left(\int_{-\infty}^{\infty} f(\xi) \cos \lambda \xi \, d\xi \right) \cos \lambda x \right]$ $+\left(\int^{\infty} f(\xi) \sin \lambda \xi \, d\xi\right) \sin \lambda x d\lambda$ tj, $\widetilde{f}(x) = \frac{1}{\pi} \int_{0}^{\infty} \left[A(\lambda) \cos \lambda x + B(\lambda) \sin \lambda x \right] d\lambda.$ (3) Fourierov integral i spektar Integral $\widetilde{f}(x) := \frac{1}{\pi} \int_{0}^{\infty} \left(A(\lambda) \cos \lambda x + B(\lambda) \sin \lambda x \right) d\lambda$ **(4)** naziva se **Fourierov integral** funkcije f. Funkcije $\lambda \mapsto A(\lambda)$, $\lambda \mapsto B(\lambda)$ nazivaju se **kosinusni**, odnosno **sinusni spektar** od f i računaju se formulama $A(\lambda) = \int_{-\infty}^{\infty} f(x) \cos \lambda x \, dx,$ (5) $B(\lambda) = \int_{-\infty}^{\infty} f(x) \sin \lambda x \, dx,$ (6) Kažemo da smo funkciju f rastavili na harmonična titranja čije su frekvencije svi pozitivni brojevi $0 < \lambda < \infty$. Ako funkcija f zadovoljava uvjet $f(x) = \frac{f(x+0) + f(x-0)}{2}$, za svaki x, tj, ako u točkama prekida ima vrijednost jednaku aritmetičkoj sredini limesa s desne i s lijeve strane, tada (4) vrijedi za svaki x — funkcija se podudara sa svojim Fourierovim integralom. Kosinusni i sinusni spektar određuju **amplitudni spektar** am(λ) funkcije f, $\operatorname{am}(\lambda) := \sqrt{A(\lambda)^2 + B(\lambda)^2}.$ Parna funkcija nema sinusnog spektra, tj. $B(\lambda) = 0$, neparna funkcija nema kosinusnog spektra, tj. $A(\lambda) = 0$: f parna: $f(x) = \frac{1}{\pi} \int_{0}^{\infty} A(\lambda) \cos \lambda x \, d\lambda,$ $A(\lambda) = 2 \int_0^\infty f(\xi) \cos \lambda \xi \, d\xi,$ (8) $am(\lambda) = |A(\lambda)|.$ f neparna: $f(x) = \frac{1}{\pi} \int_0^\infty B(\lambda) \sin \lambda x \, d\lambda,$ $B(\lambda) = 2 \int_{0}^{\infty} f(\xi) \sin \lambda \xi \, d\xi,$ (9) $am(\lambda) = |B(\lambda)|.$ Primjer 1. Prikaži pomoću Fourierovog integrala funkciju $f(x) = \begin{cases} 1, & 0 < x < 1, \\ \frac{1}{2}, & x = 0, x = 1, \\ 0, & x < 0 & \text{ili } x > 1. \end{cases}$ ► Funkcija f je apsolutno integrabilna i po dijelovima glatka, s dvije točke prekida prvog reda: x=0 i x=1. Također, vrijedi $\widetilde{f}=f$ i stoga će se fpodudarati sa svojim Fourierovim integralom. Po formuli (2) imamo $f(x) = \frac{1}{\pi} \int_0^\infty d\lambda \int_{-\infty}^\infty f(\xi) \cos \lambda (\xi - x) d\xi$ $= \frac{1}{\pi} \int_{0}^{\infty} d\lambda \int_{0}^{1} 1 \cdot \cos \lambda (\xi - x) d\xi$ $= \frac{1}{\pi} \int_0^\infty \frac{\sin \lambda (\xi - x)}{\lambda} \, \Big|_0^1 \, d\lambda$ $= \frac{1}{\pi} \int_{0}^{\infty} \frac{\sin \lambda (1-x) + \sin \lambda x}{\lambda} d\lambda \blacktriangleleft$ Primjer 2. Parna funkcija $f: \mathbf{R} \to \mathbf{R}$ zadana je na intervalu $\langle 0, \infty \rangle$ formulom $f(x) = e^{-p \cdot x},$ (p > 0)(slika 3.2). Prikaži je u obliku Fourierovog integrala. Odredi i skiciraj njezin amplitudni spektar. Dokaži da je $\int_{0}^{\infty} \frac{\cos \lambda}{1 + \lambda^2} \, \mathrm{d} \, \lambda = \frac{\pi}{2e} \, .$ Sl. 3.2. ▶ Vrijedi $B(\lambda) = 0$, jer je f parna. $A(\lambda) = 2 \int_{0}^{\infty} f(\xi) \cos \lambda \xi \, d\xi$ $=2\int_{0}^{\infty}e^{-p\xi}\cos\lambda\xi\,\,\mathrm{d}\,\xi$ $=2\frac{e^{-p\xi}}{p^2+\lambda^2}\left(-p\cos\lambda\xi+\lambda\sin\lambda\xi\right)\bigg|_{\xi=0}^{\infty}$ $=2p\;\frac{1}{n^2+\lambda^2}.$ Dakle, $f(x) = \frac{1}{\pi} \int_0^\infty A(\lambda) \, \cos \lambda x \, d\lambda = \frac{2p}{\pi} \int_0^\infty \frac{\cos \lambda x}{p^2 + \lambda^2} \, d\lambda \, .$ $\operatorname{am}(\lambda) = |A(\lambda)| = 2p \, \frac{1}{p^2 + \lambda^2} \,, \qquad 0 < \lambda < \infty \,.$ (slika 3.3). Iz prikaza funkcije preko Fourierovog integrala, za p = 1 i x = 1 $f(1) = e^{-1} = \frac{2}{\pi} \int_0^\infty \frac{\cos \lambda}{1 + \lambda^2} d\lambda$ i odavde slijedi tvrdnja zadatka. Sl. 3.3. Spektar parne funk-Sl. 3.3. Spektar parne funkcije iz ovog primjera. Crt-kanom je linijom označen (normirani) spektar za vrijednost parametra $p_2 < p_1$. Vidimo da 'rastezanju' funkcije odgovara porast amplituda u dijelu spektra s malim frekvencijama λ . Primjer 3. Neparna funkcija $f: \mathbf{R} \to \mathbf{R}$ zadana je na intervalu $(0, \infty)$ formulom $f(x) = e^{-px},$ (p > 0)(slika 3.4) Prikaži je u obliku Fourierovog integrala. Odredi i skiciraj njezin amplitudni spektar. Dokaži da je $\int_{0}^{\infty} \frac{\lambda \sin \lambda}{a^{2} + \lambda^{2}} d\lambda = \frac{\pi}{2} e^{-a}.$ Sl. 3.4. Funkcija f je neparna te je $A(\lambda) = 0$. $B(\lambda) = 2 \int_0^\infty f(\xi) \sin \lambda \xi \, d\xi = 2 \int_0^\infty e^{-p\xi} \sin \lambda \xi \, d\xi = \dots$ (iz tablica integrala) $=2\frac{e^{-p\xi}}{p^2+\lambda^2}\left(-p\sin\lambda\xi-\lambda\cos\lambda\xi\right)\bigg|_{\xi=0}^{\infty}$ $=2\frac{\lambda}{p^2+\lambda^2}$. $f(x) = \frac{1}{\pi} \int_0^\infty B(\lambda) \sin \lambda x \, d\lambda = \frac{2}{\pi} \int_0^\infty \frac{\lambda \sin \lambda x}{p^2 + \lambda^2} \, d\lambda.$ Amplitudni spektar je (slika 3.5): $\operatorname{am}(\lambda) = |B(\lambda)| = 2 \frac{\lambda}{p^2 + \lambda^2} \;, \qquad 0 < \lambda < \infty.$ Posebno, za $\lambda = p$ dobivamo $am(p) = \frac{1}{p}$. Uvjeri se deriviranjem da je ovo maksimum funkcije $am(\lambda)$. Dakle, ako je $p_2 < p_1$, tada se maksimum amplitude postiže na nižoj frekvenciji i ima veću vrijednost. $am(\lambda)$ Sl. 3.5. Spektar prigušene eksponencijalne funkcije, s neparnim proširenjem na R. Slabije prigušenje od-govara koncentraciji spekt ra na manje vrijednosti λ . Iz prikaza funkcije pomoću Fourierovog integrala, za p = a i x = 1 dobiva $f(1) = e^{-a} = \frac{2}{\pi} \int_0^\infty \frac{\lambda \sin \lambda}{a^2 + \lambda^2} d\lambda,$ odakle slijedi tražena formula. Primjer 4. Pomoću Fourierovog integrala prikažimo i odredimo amplitudni spektar funkcije zadane slikom 3.6. Odredi zatim vrijednost integrala f(x)Funkcija f će se podudarati sa svojim Fourierovim integralom u svakoj točki. Ona je parna, zato ima samo kosinusni spektar: $A(\lambda) = 2 \int_0^\infty f(\xi) \cos \lambda \xi \, d\xi = 2 \int_0^T \cos \lambda \xi \, d\xi = 2 \frac{\sin \lambda T}{\lambda}.$ Amplitudni spektar iznosi $\operatorname{am}(\lambda) = |A(\lambda)| = 2 \frac{|\sin \lambda T|}{\lambda}, \qquad 0 < \lambda < \infty.$ Za $\lambda \to 0$ vrijedi am $(\lambda) \to 2T$. Na slici 3.7. nacrtan je amplitudni spektar za sličnu funkciju koja je jednaka 1 na intervalu $\langle -T_1, T_1 \rangle$, za neki $T_1 > T$. Primijeti da se frekvencije grupiraju oko nule. Prikaz funkcije f pomoću Fourierovog integrala je: $f(x) = \frac{1}{\pi} \int_0^\infty A(\lambda) \cos \lambda x \, d\lambda = \frac{2}{\pi} \int_0^\infty \frac{\sin \lambda T \cos \lambda x}{\lambda} \, d\lambda.$ Specijalno, za x = 0 $f(0) = 1 = \frac{2}{\pi} \int_0^\infty \frac{\sin \lambda T}{\lambda} d\lambda = \frac{2}{\pi} \int_0^\infty \frac{\sin(\lambda T)}{\lambda T} d(\lambda T)$ te je $\int_0^\infty \frac{\sin u}{u} \, du = \frac{\pi}{2}. \blacktriangleleft$ $am(\lambda)$ Sl. 3.7. Prikaz spektra funkcije iz zadatka, za dvije vrijednosti konstante T. ■ 3.1.2. Funkcija sinus integralni Funkcija sinus integralni definira se formulom $\operatorname{Si}(x) := \int_0^x \frac{\sin u}{u} du$. To je neparna funkcija. Dobivena je računanjem površine ispod funkcije pa ta funkcija raste kad god je sinus pozitivan, a pada tamo gdje je sinus negativan. Apscise njezinog maksimuma su $x_{\text{max}} = (2n+1)\pi$, a apscise minimuma $x_{\min} = 2n\pi$. Nadalje, vrijedi $\lim_{x \to \infty} \operatorname{Si}(x) = \int_0^\infty \frac{\sin u}{u} \, du = \frac{\pi}{2}.$ Sl. 3.8. Konstrukcija funkcije Si(x)Funkcija $\mathrm{Si}(ax)$ je za veliki a 'stisnuta' prema Oy-osi; za $a \to \infty$ ona teži po točkama k funkciji $\frac{\pi}{2} \operatorname{sgn}(x)$ (slika 3.9). Si(ax)Sl. 3.9. Funkcija Si(ax) zaveliku vrijednost parametra a i njezina granična vrijednost kad $a \to \infty$. Primjer 5. Odredi funkciju f koja ima samo kosinusni spektar oblika: $A(\lambda) = 2 \frac{\sin \lambda T}{\lambda}, \qquad 0 < \lambda < a.$ $am(\lambda) = |A(\lambda)| = \frac{2}{\pi} \frac{|\sin \lambda T|}{\lambda}$ 2TSl. 3.10. Ovaj spektar pred-stavlja filtrirani spektar funk-cije iz Primjera 4, kojemu su odrezane visoke frekven-cije. Kako će se to odraziti na ulazni signal? Malenoj promjeni spektra odgovarat će malena promjena funkcije (signala) i obratno. Zato očekujemo da će se funkcija s ovakvim spektrom, za veliki a, neznatno razlikovati od one iz prethodnog primjera. Vrijedi $= \frac{1}{\pi} \int_{0}^{a} \frac{\sin \lambda (T+x) + \sin \lambda (T-x)}{\lambda} d\lambda$ $=\frac{1}{\pi}\int_0^a\;\frac{\sin\lambda(T+x)}{\lambda(T+x)}\;\mathrm{d}\,\lambda(T+x)+\frac{1}{\pi}\int_0^a\;\frac{\sin\lambda(T-x)}{\lambda(T-x)}\;\mathrm{d}\,\lambda(T-x)$ $=\frac{1}{\pi}\int\limits_{-\infty}^{a(T+x)}\frac{\sin u}{u}\,du+\frac{1}{\pi}\int\limits_{-\infty}^{a(T-x)}\frac{\sin u}{u}\,du$ $= \frac{1}{\pi} \Big(\operatorname{Si}(a(T+x)) + \operatorname{Si}(a(T-x)) \Big). \blacktriangleleft$ Sl. 3.11. Rekonstrukcija sig-nala na temelju modificira-nog spektra. Primjer 6. Odredi i skiciraj spektar funkcije f koja se sastoji od jednog vala sinu $f(x) = \begin{cases} A \sin \omega x, & |x| \leq \pi/\omega, \\ 0, & |x| > \pi/\omega. \end{cases}$ (slika 3.12). Što se događa sa spektrom ako se uzme n valova (n > 1)? Funkcija je neparna, zato je $A(\lambda) = 0$ i $B(\lambda) = 2A \int_0^{\pi/\omega} \sin \omega \xi \sin \lambda \xi \, d\xi$ $= A \int_{-\pi/\omega} \left(\cos(\lambda - \omega) \xi - \cos(\lambda + \omega) \xi \right) d\xi$ $=A\left(\frac{\sin(\pi\lambda/\omega-\pi)}{\lambda-\omega}-\frac{\sin(\pi\lambda/\omega+\pi)}{\lambda+\omega}\right)$ $=A\left(-\frac{\sin(\pi\lambda/\omega)}{\lambda-\omega}+\frac{\sin(\pi\lambda/\omega)}{\lambda+\omega}\right)$ $= -2A \frac{\omega}{\lambda^2 - \omega^2} \sin\left(\pi \frac{\lambda}{\omega}\right).$ pri čemu račun vrijedi za $\lambda
eq \omega$. Za $\lambda = \omega$ graničnim prijelazom $\lambda o \omega$ ili pak direktno dobivamo: $B(\omega) = 2A \int_0^{\pi/\omega} \sin \omega \xi \sin \omega \xi \, d\xi$ $= A \int_{0}^{\pi/\omega} (1 - \cos 2\omega \xi) d\xi = \frac{A\pi}{\omega}.$ Zato amplitudni spektar iznosi (slika 3.12) $\operatorname{am}(\lambda) = |B(\lambda)| = 2A\omega \left| \frac{\sin(\pi\lambda/\omega)}{\lambda^2 - \omega^2} \right|.$ f(x)Sl. 3.12. Jedan val sinusoide i njegov spektar Vrijedi $|\operatorname{am}\left(oldsymbol{\omega}
ight)|=|A\pi|_{oldsymbol{\omega}}$. Maksimalna amplituda je neznatno veća od ove vrijednosti (provjeri!). Ako se f sastoji od n valova sinusoide, tada se na isti način dobiva $\operatorname{am}(\lambda) = 2A\omega \left| \frac{\sin(n\pi\lambda/\omega)}{\lambda^2 - \omega^2} \right|$ Sada je am $(\omega)=nA\pi/\omega$. Primjećujemo da se frekvencije grupiraju oko vrijednosti $\lambda=\omega$, kad $n\to\infty$. Na slici 3.13 nacrtan je amplitudni spektar za f(x) $\frac{3\pi}{\omega}x$ l. 3.13. n valova sinusoide i pripadni spektar. Povećanjem broja valova funkcija postaje sve sličnija periodičnoj funkciji. Kao posljedica toga, njezin se spektar koncentrira oko osnovne frekvencije ω. Da li se može učiniti granični prijelaz n → ∞ ? Primjer 7. Odredi i skiciraj spektar parne funkcije f, koja na intervalu $(0,\infty)$ ima jednadžbu prigušene sinusoide: $f(x) = C \sin \omega x \cdot e^{-px}$ (p > 0). Što se događa sa spektrom kad $p \to 0$? Vrijedi $A(\lambda) = 2 \int_{0}^{\infty} C \sin \omega \xi \, e^{-p\xi} \, \cos \lambda \xi \, d\xi$ $= C \int_0^\infty \Big(\sin(\omega + \lambda) \xi + \sin(\omega - \lambda) \xi \Big) e^{-p\xi} d\xi$ $= C \left(\frac{1}{p^2 + (\omega + \lambda)^2} + \frac{1}{p^2 + (\omega - \lambda)^2} \right).$ Na slici 3.14 skiciran je spektar, s dvije različite vrijednosti parametra p. Kad $p \to 0$, frekvencije se grupiraju oko $\lambda = \omega$ (pošto se u tom slučaju gubi utjecaj prigušenja i funkcija sve više nalikuje na sinusoidu, čija je frekvencija baš ω. Sl. 3.14. Smanjenjem prigušenja spektar se koncentrira oko karakteristične frekvencije ω . Konstante normiranja C i C_1 izabrane su tako da u oba slučaja signal ima istu energiju (opisanu integralom kvadrata funkcije; stoga je C_1 manji od C pošto slabije prigušeni signal ima veću energiju). Takvo normiranje omogućava bolju usporedbu dvaju spektara. Fourierova transformacija Neka je $f: \mathbf{R} \to \mathbf{R}$ po dijelovima glatka, neprekinuta i apsolutno integrabilna funkcija. Fourierov integral možemo napisati u kompleksnom obliku. Primijetimo najprije da je funkcija $\lambda \mapsto \int_{-\infty}^{\infty} f(\xi) \cos \lambda (x - \xi) d\xi$ parna, a funkcija $\lambda \mapsto \int_{-\infty}^{\infty} f(\xi) \sin \lambda (x - \xi) d\xi$ neparna. Ovdje valja napomenuti da smo do sada promatrali isključivo pozitivne frekvencije $\lambda > 0$, no u nastavku će nam biti korisno dopustiti da je $\lambda \in \mathbf{R}$ pa ima smisla gornji komentar o parnosti i neparnosti dviju gornjih funkcija. Zato vrijedi $f(x) = \frac{1}{\pi} \int_0^\infty d\lambda \int_{-\infty}^\infty f(\xi) \cos \lambda (x - \xi) d\xi$ $= \frac{1}{2\pi} \int_{-\infty}^{\infty} d\lambda \int_{-\infty}^{\infty} f(\xi) \cos \lambda (x - \xi) d\xi.$ $0 = \frac{1}{2\pi} \int_{-\infty}^{\infty} d\lambda \int_{-\infty}^{\infty} f(\xi) \sin \lambda (x - \xi) d\xi.$ Pomnožimo drugu jednakost s i i dodajmo prvoj
$$\begin{split} f(x) &= \frac{1}{2\pi} \int_{-\infty}^{\infty} \mathrm{d}\lambda \int_{-\infty}^{\infty} f(\xi) [\cos\lambda(x - \xi) + i \sin\lambda(x - \xi)] \, \mathrm{d}\xi \\ &= \frac{1}{2\pi} \int_{-\infty}^{\infty} \mathrm{d}\lambda \int_{-\infty}^{\infty} f(\xi) \, e^{i\lambda(x - \xi)} \, \mathrm{d}\xi \end{split}$$
 $= \frac{1}{2\pi} \int_{-\infty}^{\infty} e^{i\lambda x} \left[\int_{-\infty}^{\infty} f(\xi) e^{-i\lambda \xi} d\xi \right] d\lambda.$ Označimo funkciju unutar zagrade s $\hat{f}(\lambda)$. ■ 3.2.1. Fourierova transformacija Fourierova transformacija Funkcija $\hat{f}(\lambda)$ definirana s $\hat{f}(\lambda) = \mathscr{F}\{f(x)\} := \int_{-\infty}^{\infty} e^{-i\lambda x} f(x) \, \mathrm{d}x$ (10)naziva se Fourierov transformat (ili spektar) funkcije f. Obrnuta veza dana je formulom $f(x) = \mathscr{F}^{-1}\left\{\hat{f}(\lambda)\right\} = \frac{1}{2\pi} \int_{-\infty}^{\infty} e^{i\lambda x} \hat{f}(\lambda) d\lambda.$ (11)Preslikavanje \mathscr{F} koje funkciji f pridružuje funkciju \hat{f} naziva se **Fourierova transformacija**, pišemo $\mathscr{F}\{f(x)\}=\hat{f}(\lambda)$. Inverzno preslikavanje koje funkciji \hat{f} pridružuje funkciju f naziva se **inverzna Fourierova transformacija**, pišemo $\mathscr{F}^{-1}\left\{\hat{f}\left(\lambda\right)\right\}=f\left(x\right)$. Napomena. Uočite da smo u izrazu (10) zamijenili ime varijable po kojoj se integrira i prešli sa ξ na x. Funkcija f ne mora biti neprekinuta. Dovoljno je da je po dijelovima glatka i apsolutno integrabilna tada direktno iz gornjeg računa i Teorema 1 iz Poglavlja 3.1 dobivamo sljedeći rezultat. Teorem 2. Postojanje Fourierove transformacije Ako je $f: \mathbf{R} \to \mathbf{R}$ po dijelovima glatka na svakom konačnom intervalu i apsolutno integrabilna, tada postoji njezin Fourierov transformat $\mathscr{F}\{f(x)\}=\hat{f}(\lambda)$ te vrijedi sljedeća formula inverzije: $\mathscr{F}^{-1}\{\hat{f}(\lambda)\}=\begin{cases}f(x),&\text{ako je }f\text{ neprekinuta u }x,\\\frac{1}{2}[f(x-0)+f(x+0)],&\text{ako je }x\text{ točka prekida za }f.\end{cases}$ Izvedimo vezu između funkcije \hat{f} i funkcija A i B definiranih s (5) i (6). Imamo $\hat{f}(\lambda) = \int_{-\infty}^{\infty} e^{-i\lambda x} f(x) \, \mathrm{d}x$ $= \int_{-\infty}^{\infty} f(x) \cos \lambda x \, dx - i \int_{-\infty}^{\infty} f(x) \sin \lambda x \, dx$ Ako \hat{f} zapišemo u trigonometrijskom obliku, $\hat{f}(\lambda) = |\hat{f}(\lambda)| e^{i \arg \hat{f}(\lambda)} =: \operatorname{am}(\lambda) e^{i \varphi(\lambda)},$ tada vrijedi: $\operatorname{am}(\lambda) = |\hat{f}(\lambda)| = |A(\lambda) - iB(\lambda)| = \sqrt{A^2(\lambda) + B^2(\lambda)},$ $\varphi(\lambda) = \arg \hat{f}(\lambda) = \operatorname{arctg} \frac{-B(\lambda)}{A(\lambda)} = -\operatorname{arctg} \frac{B(\lambda)}{A(\lambda)}$ Funkcije am(λ) odnosno $\varphi(\lambda)$ zovemo **amplitudni**, odnosno **fazni spek**tar od f. One daju zakon raspodjela amplituda i faznih kutova, u ovisnosti o frekvenciji λ . Primjer 8. Neka su $A, \omega > 0$ dvije fiksirane konstante. Izračunajte Fourierov transformat jednog vala sinusoide $f(x) = \begin{cases} A \sin \omega x, & |x| \leqslant \frac{\pi}{\omega}, \\ 0, & \text{inače,} \end{cases}$ Računamo $\hat{f}(\lambda) = \int_{-\infty}^{\infty} e^{-i\lambda x} f(x) \, dx = \int_{-\pi/\omega}^{\pi/\omega} e^{-i\lambda x} A \sin \omega x \, dx$ $= A \int_{-\pi/\omega}^{\pi/\omega} (\cos \lambda x - i \sin \lambda x) \sin \omega x \, dx$ $= A \int_{-\pi/\omega}^{\pi/\omega} \underbrace{\cos \lambda x \sin \omega x}_{\text{neparna funkcija}} dx - iA \int_{-\pi/\omega}^{\pi/\omega} \underbrace{\sin \lambda x \sin \omega x}_{\text{parna funkcija}} dx$ $= -2iA \int_{0}^{\pi/\omega} \sin \lambda x \sin \omega x \, dx$ $=-iA\int_{\alpha}^{\pi/\omega}\left(\cos(\lambda-\omega)x-\cos(\lambda+\omega)x\right)\,\mathrm{d}x$ $=-iA\left(\frac{\sin(\lambda-\omega)x}{\lambda-\omega}-\frac{\sin(\lambda+\omega)x}{\lambda+\omega}\right)\bigg|_{\alpha}^{\pi/\omega}=iA\frac{2\omega}{\lambda^2-\omega^2}\sin\frac{\pi\lambda}{\omega}.$ Gornji račun vrijedi samo ako je $\lambda
eq \pm \omega$. Direktnim računom možemo provjeriti da je $\hat{f}(\omega) = -iA\frac{\pi}{\omega}$ i $\hat{f}(-\omega) = iA\frac{\pi}{\omega}$. Sada direktno čitamo amplitudni spektar $\operatorname{am}(\lambda) = |\hat{f}(\lambda)| = \begin{cases} 2A\omega \left| \frac{\sin(\pi\lambda/\omega)}{\lambda^2 - \omega^2} \right|, & \operatorname{za} \lambda \neq \pm \omega, \\ \frac{A\pi}{\omega}, & \operatorname{za} \lambda = \pm \omega. \end{cases}$ Fazni spektar također lako iščitavamo iz $\hat{f}(\lambda)$. Budući da je $\hat{f}(\lambda)$ čisto imaginaran broj za svaki λ to je kompleksna faza uvijek jednaka $\pm \frac{\pi}{2}$ ovisno o predznaku $\operatorname{Im} \hat{f}(\lambda)$, ili je 0 ukoliko je $\hat{f}(\lambda) = 0$. Možemo pisati $\varphi(\lambda) = \arg \hat{f}(\lambda) = \frac{\pi}{2} \operatorname{sgn}(\operatorname{Im} \hat{f}(\lambda)).$ Na slici 3.15 je nacrtan graf funkcije f i njezin amplitudni i fazni spektar. 3 f(x)2 1 -1-3 amplitudni spektar 4 fazni spektar 0 Sl. 3.15. Funkcija f iz Primjera 8 (uz A=3 i $\omega=2$) i njezin amplitudni i fazni spektar. Uočite da su izraženi vrhovi u amplitudnom spektru upravo oko vrijednosti $\lambda = \pm \omega = \pm 2$. Napomena. Uočite da smo gornje rješenje mogli i direktno iščitati iz Primjera 6 u Poglavlju 2.1. Tamo smo izračunali kosinusni i sinusni spektar ove funkcije $A(\lambda)$ i $B(\lambda)$ te smo samo mogli zapisati da je $\hat{f}(\lambda) = A(\lambda) - iB(\lambda)$. Tamo smo također izračunali i skicirali i amplitudni spektar. Primjer 9. Neka su $A, \omega > 0$ dvije fiksirane konstante. Izračunajte Fourierov transformat *n* valova sinusoide $f(x) = \begin{cases} A \sin \omega x, & |x| \leqslant \frac{n\pi}{\omega}, \\ 0, & \text{inače,} \end{cases}$ te odredite i skicirajte njezin amplitudni spektar. Računamo kao i u prethodnom primjeru $\hat{f}(\lambda) = \int_{-\infty}^{\infty} e^{-i\lambda x} f(x) \, dx = \int_{-n\pi/\omega}^{n\pi/\omega} e^{-i\lambda x} A \sin \omega x \, dx$ $= A \int_{-n\pi/\omega}^{n\pi/\omega} (\cos \lambda x - i \sin \lambda x) \sin \omega x \, dx$ $=A\int_{-n\pi/\omega}^{n\pi/\omega}\underbrace{\cos\lambda x\,\sin\omega x}_{\text{neparna funkcija}}\,\mathrm{d}\,x-iA\int_{-n\pi/\omega}^{n\pi/\omega}\underbrace{\sin\lambda x\,\sin\omega x}_{\text{parna funkcija}}\,\mathrm{d}\,x$ $= -2iA \int_{0}^{n\pi/\omega} \sin \lambda x \sin \omega x \, dx$ $=-iA\int_{a}^{n\pi/\omega}\left(\cos(\lambda-\omega)x-\cos(\lambda+\omega)x\right)\,\mathrm{d}x$ $=-iA\left(\frac{\sin(\lambda-\omega)x}{\lambda-\omega}-\frac{\sin(\lambda+\omega)x}{\lambda+\omega}\right)\bigg|_{x}^{n\pi/\omega}$ $= iA(-1)^{n+1} \frac{2\omega}{\lambda^2 - \omega^2} \sin \frac{n\pi\lambda}{\omega}.$ Opet gornji račun vrijedi samo za $\lambda
eq \pm \omega$ pa direktnim računom dobivamo $\hat{f}(\omega) = -iA\frac{n\pi}{\omega}$ i $\hat{f}(-\omega) = iA\frac{n\pi}{\omega}$. Amplitudni spektar je stoga $\operatorname{am}(\lambda) = |\hat{f}(\lambda)| = \begin{cases} 2A\omega \left| \frac{\sin(n\pi\lambda/\omega)}{\lambda^2 - \omega^2} \right|, & \operatorname{za} \lambda \neq \pm \omega, \\ A\frac{n\pi}{\omega}, & \operatorname{za} \lambda = \pm \omega. \end{cases}$ Na slici 3.16 je graf funkcije f i njezin amplitudni i fazni spektar. Već iz gornjih primjera uočavamo da što funkcija ima izraženiju periodičku komponentu kutne frekvencije ω (odnosno perioda $2\pi/\omega$) to se izraženiji vrh javlja u amplitudnom spektru upravo za $\lambda=\pm\omega$. Zato možemo reći da Fourierova transformacija prebacuje funkciju iz prostorne u frekvencijsku domenu. Često se promatra Fourierova transformacija vremenski ovisnih signala. U tom slučaju uobičajenije je koristiti varijablu t umjesto x. Kaže se da Fourierova transformacija prebacuje signal f(t) iz vremenske u frekvencijsku domenu $\hat{f}(\lambda)$. Napomena. Uočite da smo se u definiciji Fourierove transformacije mogli odlučiti i za drugačiji izbor konstanti. Da bi sama transformacija i njezin inverz imali iste normalizacijske konstante, često se Fourierova transformacija definira kao $\mathscr{F}_{\mathrm{sim}}\{f\left(x\right)\} = \tilde{f}(\lambda) = \frac{1}{\sqrt{2\pi}} \int_{-\infty}^{\infty} e^{-i\lambda x} f\left(x\right) \, \mathrm{d}x.$ U tom slučaju je inverzna transformacija o $\mathscr{F}_{\text{sim}}^{-1}\{\tilde{f}(\lambda)\} = f(x) = \frac{1}{\sqrt{2\pi}} \int_{-\infty}^{\infty} e^{i\lambda x} \tilde{f}(\lambda) \, d\lambda.$ Često se susreće i verzija $\mathscr{F}_{\mathrm{alt}}\{f(x)\} = \check{f}(\lambda) = \int_{-\infty}^{\infty} e^{-2\pi i \lambda x} f(x) \, \mathrm{d}x,$ $\mathscr{F}_{\text{alt}}^{-1}\{\check{f}(\lambda)\} = f(x) = \int_{-\infty}^{\infty} e^{2\pi i \lambda x} \check{f}(\lambda) \, d\lambda.$ U različitoj literaturi, a i različiti programski jezici koriste različite verzije Fourierove transformacije i pripadne inverzne transformacije. Stoga uvijek treba provjeriti koji izbor konstanti je korišten u konkretnoj situaciji. Mi ćemo se u nastavku pridržavati formula (10) i (11). Fourierova transformacija je vrlo važan aparat u različitim područjima teorijske i primijenjene znanosti (u fizici, teoriji brojeva, kombinatorici, obradi signala, teoriji vjerojatnosti, statistici, kriptografiji, akustici, oceanografiji, optici i drugima). 3 1 0 -3 -6 4 -2 Ó amplitudni spektar fazni spektar 10 5 Sl. 3.16. Funkcija f iz Primjera 9 (uz A = 3, $\omega = 2$ i n = 4) i njezin amplitudni i

fazni spektar. Uočite da su vrhovi u amplitudnom spektru oko vrijednosti $\lambda=\pm 2$ još izraženiji nego u Primjeru 8.



	poglavlju nam je cilj proučiti konvoluciju još jednom, ali ovaj put sa gledišta Fourierove transformacije. Prisjetimo se prvo definicije. Konvolucija je operacija koja dvjema funkcijama $f: \mathbf{R} \to \mathbf{R}$ i $g: \mathbf{R} \to \mathbf{R}$ pridružuje treću funkciju $f*g: \mathbf{R} \to \mathbf{R}$ definiranu s: $ (f*g)(x) = \int_{-\infty}^{\infty} f(t) g(x-t) \mathrm{d} t = \int_{-\infty}^{\infty} f(x-t) g(t) \mathrm{d} t. $ Napomena. Kao što je već bilo rečeno, direktno se iz formule može pokazati da je konvolucija <i>komutativna</i> operacija: $f*g=g*f$; te da je <i>asocijativna</i> : $(f*g)*h=f*(g*h)$.
Ē	Prisjetimo se da je korist konvolucije u poglavlju o Laplaceovoj transformacij proizlazila iz činjenice da je konvoluciji funkcija u gornjem području odgovarac umnožak njihovih slika u donjem području. Sljedeći teorem kaže da analogn rezultat vrijedi i za Fourierovu transformaciju. Dokaz je gotovo pa identičar dokazu Teorema 13 iz Poglavlja 1.5. Poerem 7. Slika konvolucije Neka su f i g po dijelovima glatke, omeđene i apsolutno integrabilne funkcije s pripadnim Fourierovim transformatima \hat{f} i \hat{g} . Tada je i funkcija $f*g$ apsolutno integrabilna i vrijedi $\mathscr{F}\{(f*g)(x)\} = (\widehat{f*g})(\lambda) = \hat{f}(\lambda) \cdot \hat{g}(\lambda). \tag{18}$
	Dokaz. Činjenicu da je funkcija $f*g$ apsolutno integrabilna nećemo do kazivati. Njezin dokaz je donekle sličan računu koji ćemo provesti, no oslanja se snažniju verziju teorema o zamjeni redoslijeda integracije, takozvani Fubini Tonellijev teorem. Taj isti teorem nam je zapravo potreban i za opravdanja zamjene redoslijeda integracije u donjem računu. Računamo: $\mathscr{F}\{(f*g)(x)\} = \int_{-\infty}^{\infty} e^{-i\lambda x} (f*g)(x) \mathrm{d}x = \int_{-\infty}^{\infty} e^{-i\lambda x} \int_{-\infty}^{\infty} f(t) g(x-t) \mathrm{d}x$
	$\int_{-\infty}^{\infty} \int_{-\infty}^{\infty} e^{-i\lambda x} f(t) g(x-t) dt dx = \begin{bmatrix} \text{zamjena} \\ \text{redoslijeda} \\ \text{integracije} \end{bmatrix}$ $= \int_{-\infty}^{\infty} \int_{-\infty}^{\infty} e^{-i\lambda x} f(t) g(x-t) dx dt$ $= \int_{-\infty}^{\infty} \int_{-\infty}^{\infty} e^{-i\lambda t} f(t) \int_{-\infty}^{\infty} e^{-i\lambda(x-t)} g(x-t) dx dt = \begin{bmatrix} u = x - t \\ du = dx \end{bmatrix}$ $= \int_{-\infty}^{\infty} e^{-i\lambda t} f(t) dt \int_{-\infty}^{\infty} e^{-i\lambda u} g(u) du$
G	$= \hat{f}(\lambda) \cdot \hat{g}(\lambda).$ Primjer 24. Izračunajte funkciju $f *f$ ako je $f = g_{[-a,a]}$ za neki $a > 0$. Čemu je jednako $\mathscr{F}\{(f*f)(x)\}$? Izračunajte prvo direktno, a zatim i koristeći Teorem 7.
	Izračunajmo prvo $f * f$: $(f * f)(x) = \int_{-\infty}^{\infty} g_{[-a,a]}(t) g_{[-a,a]}(x-t) dt = \int_{-a}^{a} g_{[-a,a]}(x-t) dt$ $= \int_{-a}^{a} g_{[-a+x,a+x]}(t) dt = \begin{cases} 0, & x \leqslant -2a, \\ \int_{-a}^{a+x} 1 dt, & -2a \leqslant x \leqslant 0, \\ \int_{-a+x}^{a} 1 dt, & 0 \leqslant x \leqslant 2a, \\ 0, & x \geqslant 2a \end{cases}$ $= \begin{cases} 0, & x \leqslant -2a, \\ 2a + x, & -2a \leqslant x \leqslant 0, \\ 2a - x, & 0 \leqslant x \leqslant 2a, \end{cases} = (2a - x)g_{[-2a,2a]}(x),$
	$\mathscr{F}\Big\{(a- x)g_{[-a,a]}(x)\Big\} = \frac{2-2\cos a\lambda}{\lambda^2}, \text{za }a>0$ iz primjera 19. Alternativno, možemo koristiti formulu za konvoluciju i transformat iz Prim jera 10 te pisati $\mathscr{F}\{(f*f)(x)\} = \mathscr{F}\{f(x)\} \cdot \mathscr{F}\{f(x)\} = \mathscr{F}\Big\{g_{[-a,a]}(x)\Big\}^2$ $= \left(\frac{2\sin a\lambda}{\lambda}\right)^2 = \frac{4\sin^2 a\lambda}{\lambda^2}.$ Dodatno se za $\lambda=0$ dobije $4a^2$.
Ē	Primjer 25. Izračunajte i skicirajte funkciju $f * g$ te joj odredite Fourierov transformat ukoliko je $f(x) = u(x)e^{-x}$ i $g(x) = g_{[-1,1]}(x)$. Računamo $(f * g)(x) = \int_{-\infty}^{\infty} u(t)e^{-t}g_{[-1,1]}(x-t) dt = \int_{-\infty}^{\infty} u(t)e^{-t}g_{[-1+x,1+x]}(t) dt$
	$= \int_{x-1}^{x+1} u(t)e^{-t} dt = \begin{cases} \int_{x-1}^{x+1} e^{-t} dt, & x \ge 1, \\ \int_{0}^{x+1} e^{-t} dt, & -1 \le x \le 1, \\ \int_{0}^{0} e^{-t} dt, & x \le -1 \end{cases}$ $= \dots = \begin{cases} e^{-x+1} - e^{-x-1}, & x \ge 1, \\ 1 - e^{-x-1}, & -1 \le x \le 1, \\ 0, & x \le -1. \end{cases}$ Transformat dobijemo iz formule
	$\mathscr{F}\{(f*g)(x)\} = \mathscr{F}\{f(x)\} \cdot \mathscr{F}\{g(x)\} = \frac{1}{1+i\lambda} \cdot \frac{2\sin\lambda}{\lambda} = \frac{2\sin\lambda}{\lambda(1+i\lambda)}.$ Dodatno se za $\lambda = 0$ dobije 2. Na slici 3.20 se nalazi graf funkcije $f*g$ njezin amplitudni spektar.
	2 amplitudni spektar 0 -6 -4 -2 0 2 4 6 $SI. 3.20. Funkcija f*g iz Primjera 25 i njezin amplitudni spektar.$
	Konvolucija u obradi signala. Prisjetimo se sada činjenice da Fourierova tran sformacija prebacuje signal $f(x)$ iz vremenske domene u $\hat{f}(\lambda)$ frekvencijski domenu. Kod obrade signala često želimo propustiti signal kroz frekvencijski filtar zadržati samo neke frekvencije u signalu. Na primjer, želimo u signalu zadržat samo frekvencije iz raspona $\lambda \in [-100\pi, 100\pi]$. Ono što možemo napravit jest uzeti Fourierov transformat signala $\hat{f}(\lambda)$ i pomnožiti ga s funkcijom $\hat{g}(\lambda)$ definiranom s $\hat{g}(\lambda) = \begin{cases} 1, & \lambda \in [-100\pi, 100\pi], \\ 0, & \text{inače}. \end{cases}$ Zatim taj rezultat trebamo vratiti natrag u vremensku domenu što činimo koristeć
	inverznu Fourierovu transformaciju $\mathscr{F}^{-1}\left\{\hat{f}\left(\lambda\right)\cdot\hat{g}\left(\lambda\right)\right\}$. Time dobijemo modificirani signal iz kojeg su izbrisane sve frekvencije izvan intervala $[-100\pi,100\pi]$ Uočite sada da nam prethodni teorem omogućava pojednostavnjivanje čitavog tog procesa. Ukoliko nam je poznata funkcija $g(x)$, čiji je Fourierov transforma "gate funkcija" $\hat{g}(\lambda)$, onda se filtrirani signal može jednostavno dobiti konvolu cijom signala $f(x)$ s funkcijom $g(x)$. Naime, vrijedi $ \left(f*g\right)(x) = \mathscr{F}^{-1}\left\{\hat{f}\left(\lambda\right)\cdot\hat{g}(\lambda)\right\}. $ Prednost ovog načina je što zaobilazimo računanje Fourierovog transformats signala i onda ponovno vraćanje u vremensku domenu korištenjem inverzne transformacije. K tome, izbor funkcije $g(x)$ ovisi isključivo o filtru $\hat{g}(\lambda)$ koji želimo
F	 primijeniti, a ne i o signalu. Stoga ako želimo isti filtar primijeniti na mnogo signala, svaki od signala ćemo konvoluirati uvijek s istom funkcijom g(x). Primjer 26. Odredimo funkciju g(x) za koju vrijedi F{g(x)} = ĝ(λ), pri čemu je ĝ gate funkcija definirana u (19). Tražimo g(x) = F⁻¹ {ĝ(λ)}, pri čemu je ĝ(λ) = g_[-100π,100π](λ). Prisje
	timo li se formule za inverz Fourierove transformacije možemo pisati $\mathscr{F}^{-1}\left\{g_{[-100\pi,100\pi]}(\lambda)\right\} = \frac{1}{2\pi} \int_{-\infty}^{\infty} e^{i\lambda x} g_{[-100\pi,100\pi]}(\lambda) \ \mathrm{d}\lambda$ $= \frac{1}{2\pi} \int_{-100\pi}^{100\pi} e^{i\lambda x} \ \mathrm{d}\lambda$ $= \frac{1}{2\pi} \int_{-100\pi}^{100\pi} (\cos \lambda x + i \sin \lambda x) \ \mathrm{d}\lambda$ $= \frac{1}{\pi} \int_{0}^{100\pi} \cos \lambda x \ \mathrm{d}\lambda$
	$=\frac{\sin \lambda x}{\pi x}\bigg _0^{100\pi}=\frac{\sin 100\pi x}{\pi x}.$ Dakle, za brisanje frekvencija $ \lambda >100\pi$ iz nekog signala, potrebno je taj signa konvoluirati s funkcijom $\frac{\sin 100\pi x}{\pi x}$. Napomena. Iz gornjeg primjera čitamo $\mathscr{F}\big\{\frac{\sin 100\pi x}{\pi x}\big\}=g_{[-100\pi,100\pi]}(\lambda)$ Općenitije se može pokazati da za $a>0$ vrijedi $\mathscr{F}\Big\{\frac{\sin ax}{x}\Big\}=\pig_{[-a,a]}(\lambda).$ Učinite to!
E	Na Matematičkoj analizi 2 smo naučili rješavati Cauchyjevu zadaću za nehomogenu linearnu diferencijalnu jednadžbu oblika $\begin{cases} y'(x) + ay(x) = f(x), \\ y(0) = 0. \end{cases}$ Štoviše, izveli smo formulu za rješenje $y(x) = e^{-ax} \int_0^x e^{at} f(t) \mathrm{d} t$. Uočite da uz pretpostavku da je $f(x) = 0$ za $x < 0$ možemo pisati
	$y(x) = \int_0^x e^{-a(x-t)} f(t) \mathrm{d} t = \int_{-\infty}^\infty u(x-t) e^{-a(x-t)} f(t) \mathrm{d} t = (g*f)(x),$ gdje je $g(x) = u(x) e^{-ax}$ takozvani <i>impulsni odziv sustava</i> ili <i>Greenova funkcija sustava</i> . Dakle za svaki signal $f(x)$ (pri čemu je $f(x) = 0$ za $x < 0$) kojim je tjeran ovaj sustav, rješenje $y(x)$ uvijek možemo dobiti konvolucijom tog signala s Greenovom funkcijom sustava $g(x) = u(x) e^{-ax}$.
F	Promotrimo sljedeći strujni krug. $ \begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccc$
	stavljamo v _{in} (t) = 0). Zanima nas koliko iznosi v _{out} (t) koji se javlja na krajevima desno. Razmislite! Ako na lijevu stranu priključimo mikrofon a na desnu zvučnik kako očekujete da će ovaj krug modificirati zvuk koji snimi mikrofon? ▶ Iz Ohmovog zakona znamo da vrijedi v _{in} (t) − v _{out} (t) = RI(t) gdje je I(t) jakost struje koja protječe krugom u trenutku t. Za količinu naboja na kondenzatoru vrijedi
	$Q(t) = Cv_{\rm out}(t).$ Uzmemo li sada u obzir činjenicu da je $\frac{\rm d}{{\rm d}t}Q(t) = I(t)$, lako dobivamo diferen cijalnu jednadžbu $v_{\rm in}(t) - v_{\rm out}(t) = RCv_{\rm out}'(t),$ odnosno $v_{\rm out}'(t) + \frac{1}{RC}v_{\rm out}(t) = \frac{1}{RC}v_{\rm in}(t).$ Ako sada pretpostavimo da je početni napon nula $v_{\rm out}(0) = 0$, onda je to upravo
	jednadžba koju smo rješavali u prethodnom primjeru. Stoga direktno čitamo rješenje $v_{\text{out}}(t) = \frac{1}{RC}(g*v_{\text{in}})(t)$ gdje je $g(t) = u(t)e^{-\frac{1}{RC}t}$. Kako vidimo izlazni signal je upravo dobiven konvolucijom ulaznog signala i funkcije g koja je impulsni odziv ovog sustava. Napomena. U poglavlju o Laplaceovoj transformaciji funkcije realne varija ble f , takve da je $f(x) = 0$ za $x < 0$, nazivali smo $originalima$. Ponekad takve funkcije zovemo $kauzalnima$ ili, pogotovo ako x predstavlja vrijeme, $kauzalnims signalima$. ***
	Napomena. U Poglavlju 1.5 govorili smo o konvoluciji u kontekstu Lapla ceove transformacije. Radi se o istoj operaciji, za funkcije f_1 i f_2 konvolucija je definirana kao $(f_1*f_2)(t) = \int_{-\infty}^{\infty} f_1(\tau)f_2(t-\tau) \ \mathrm{d}\tau.$ No ukoliko uzmemo da su f_1 i f_2 originali (pa posebno vrijedi da je $f_1(t)=0$ i $f_2(t)=0$ za $t<0$), onda lako vidimo da je produkt podintegralnih funkcija nula za sve $\tau<0$ i sve $\tau>t$ pa se izraz za konvoluciju pojednostavljuje na $(f_1*f_2)(t) = \int_0^t f_1(\tau)f_2(t-\tau) \ \mathrm{d}\tau$
	što je točno izraz koji smo koristili u poglavlju o Laplaceovoj transformaciji. 3.3.6. Parsevalova jednakost za Fourierovu transformaciju Već smo vidjeli da za funkcije $f(x)$ i $g(x)$ vrijedi $(f*g)(x) = \mathscr{F}^{-1}\left\{\hat{f}(\lambda)\cdot\hat{g}(\lambda)\right\},$ odnosno $\int_{-\infty}^{\infty} f(t)g(x-t) \ \mathrm{d}t = \frac{1}{2\pi} \int_{-\infty}^{\infty} e^{i\lambda x} \hat{f}(\lambda)\hat{g}(\lambda) \ \mathrm{d}\lambda \ .$
	Uvrstimo li sada vrijednost $x=0$ u gornju jednadžbu, dobivamo $\int_{-\infty}^{\infty} f(t) g(-t) dt = \frac{1}{2\pi} \int_{-\infty}^{\infty} \hat{f}(\lambda) \hat{g}(\lambda) d\lambda. \qquad (20$ Stavimo li sada $\overline{h(x)} = g(-x)$, pri čemu $z \mapsto \overline{z}$ označava kompleksno konjugi ranje, onda uočavamo da je $\hat{g}(\lambda) = \int_{-\infty}^{\infty} e^{-i\lambda x} g(x) dx = \int_{-\infty}^{\infty} e^{-i\lambda x} \overline{h(-x)} dx = \begin{bmatrix} u = -x \\ du = -dx \end{bmatrix}$ $= \int_{-\infty}^{\infty} e^{i\lambda u} \overline{h(u)} du = \overline{\int_{-\infty}^{\infty} e^{-i\lambda u} h(u) du} = \hat{h}(\lambda).$
,	Uvrštavanjem u (20) i prelaskom s varijable t na x u lijevom integralu dobivamo da vrijedi formula $\int_{-\infty}^{\infty} f(x) \overline{h(x)} dx = \frac{1}{2\pi} \int_{-\infty}^{\infty} \hat{f}(\lambda) \overline{\hat{h}(\lambda)} d\lambda .$ Ukoliko sada umjesto $h(x)$ uzmemo istu funkciju $f(x)$ i uočimo da vrije di $f(x) \overline{f(x)} = f(x) ^2$ odnosno $\hat{f}(\lambda) \overline{\hat{f}(\lambda)} = \hat{f}(\lambda) ^2$ dobivamo Parsevalova jednakost:
Ī	$\int_{-\infty}^{\infty} f(x) ^2 dx = \frac{1}{2\pi} \int_{-\infty}^{\infty} \hat{f}(\lambda) ^2 d\lambda.$ Ova formula kao i analogna formula za Fourierov red $\frac{1}{T} \int_{-T/2}^{T/2} f(x) ^2 dx = \sum_{n=-\infty}^{\infty} c_n ^2.$
F	govore o očuvanju takozvane L^2 -norme pri prelasku iz vremenske u frekvenci jsku domenu. Matematičkim rječnikom kažemo da je Fourierova transformacija izometrija između dvaju funkcijskih prostora. Da bismo uvidjeli fizikalnu interpretaciju ovih jednakosti, promotrimo prvo primjer jednostavnog električnog kruga s jednim otpornikom. Primjer 29. Kroz otpornik otpora R protječe vremenski promjenjiva struja jakosti $L(t) = u(t) e^{-t}$ pri žemu t oznažava vrijeme a $u(t)$ je jedinična step
	ti $I(t) = u(t) e^{-t}$, pri čemu t označava vrijeme, a $u(t)$ je jedinična step funkcija. Izračunajmo kolika je ukupna potrošnja električne energije (to jest obavljeni rad) takvog kruga. Prisjetimo se da snagu unutar tog strujnog kruga u trenutku t možemo računati kao $RI^2(t)$. Energija koja od vremena $t=a$ do $t=b$ u tom krugu pretvori iz električne u toplinsku iznosi $\int_a^b RI^2(t) dt = R \int_a^b I^2(t) dt.$ Ukupna energija koju taj krug pretvori u toplinsku je stoga
	Ukupna energija koju taj krug pretvori u toplinsku je stoga $E = R \int_{-\infty}^{\infty} I^2(t) \mathrm{d} t = R \int_{0}^{\infty} e^{-2t} \mathrm{d} t = \frac{R}{2}.$ Parsevalova jednakost (21) nam onda kaže da tu ukupnu energiju možemo računati i preko Fourierovog transformata funkcije $I(t)$. Prisjetimo se da je $\hat{I}(\lambda) = \mathscr{F}\left\{u(x)e^{-x}\right\} = \frac{1}{i\lambda+1}$. Računamo $E = R \int_{-\infty}^{\infty} I^2(t) \mathrm{d} t = \frac{R}{2\pi} \int_{-\infty}^{\infty} \hat{I}(t) ^2 \mathrm{d} t = \frac{R}{2\pi} \int_{-\infty}^{\infty} \left \frac{1}{i\lambda+1}\right ^2 \mathrm{d} \lambda$ $= \frac{R}{2\pi} \int_{-\infty}^{\infty} \frac{1}{\lambda^2+1} \mathrm{d} \lambda = \frac{R}{2\pi} \arctan \left(\mathrm{g}(\lambda)\right)^{\infty} = \frac{R}{2\pi} \pi = \frac{R}{2}.$
	$= \frac{1}{2\pi} \int_{-\infty}^{\infty} \frac{\lambda^2 + 1}{\lambda^2 + 1} d\lambda = \frac{1}{2\pi} \arctan \left(\frac{1}{2\pi}\right) \Big _{-\infty}^{\infty} = \frac{1}{2\pi} \pi = \frac{1}{2}.$ Kao što vidimo, dobili smo isti rezultat. \blacksquare Slično se može vidjeti da ukoliko imamo periodičan signal čija je jakost u vremenu opisana funkcijom $f(t)$ temeljnog perioda T , onda prosječna snaga tog signala, odnosno energija koju taj signal nosi u jednom svom periodu, iznosi $\frac{1}{T} \int_{-T/2}^{T/2} f(t) ^2 dt.$ Tu prosječnu snagu po Parsevalovoj jednakosti (2.26) možemo računati kao sumu kvadrata amplituda kompleksnih Fourierovih koeficijenata $\sum_{n=-\infty}^{\infty} c_n ^2$.
Ē	Drugim riječima, signal Fourierovim razvojem rastavljamo na osnovne peri odičke komponente od kojih svaka doprinosi ukupnoj snazi signala proporcional no kvadratu svoje amplitude. Zanimljivo je vidjeti da i za mehaničke sustave vrijedi ista zakonitost. U slje dećem primjeru pokazujemo da je ukupna energija sustava koji se sastoji od utega koji oscilira na opruzi također proporcionalna kvadratu amplitude oscilacija. Primjer 30. Uteg mase <i>m</i> ovješen je na opruzi krutosti <i>k</i> . Označimo ravnotežnu
	poziciju utega kao visinu 0. U trenutku 0 uteg je ispušten s visine h u slobodno titranje. Uz pretpostavku da nema gubitka energije na trenje i otpor zraka, uteg će vječno titrati. Odredimo jednadžbu gibanja i ukupnu energiju tog sustava. • Označimo s $f(t)$ poziciju utega u trenutku $t \ge 0$. Odmah uočavamo da je gibanje utega opisano diferencijalnom jednadžbom s početnim uvjetom $\begin{cases} mf''(t) = -kf(t), & \text{(Hookeov zakon)} \\ f(0) = h \\ f'(0) = 0. \end{cases}$
	Lako se dobiva da gornja jednadžba ima jedinstveno rješenje $f(t) = h \cos \omega t$ za $t \ge 0$, pri čemu je $\omega = \sqrt{\frac{k}{m}}$ kutna brzina ovog sustava. Energiju ovog sustava u svakom trenutku možemo računati kao sumu elastično potencijalne energije sadržane u opruzi E_P i kinetičke energije utega E_K , $E_P(t) = \frac{1}{2} k f(t)^2 = \frac{k h^2}{2} \cos^2 \omega t,$ $E_K(t) = \frac{1}{2} m f'(t)^2 = \frac{1}{2} m \omega^2 h^2 \sin^2 \omega t = \frac{k h^2}{2} \sin^2 \omega t,$
	$E(t) = E_P(t) + E_K(t) = \frac{k h^2}{2}$. Kao i što smo rekli, ukupna energija sustava se ne mijenja kroz vrijeme i propor cionalna je kvadratu amplitude titranja, $E \propto h^2$. 3.3.7. Diracova delta funkcija S Diracovom delta funkcijom smo se sreli već u Poglavlju 1.8. Motivacija za uvođenje ovog, naizgled, vrlo apstraktnog objekta dolazi iz primjena. Naime, u primjenama je korisno govoriti o trenutnim, impulsnim promjenama stanja pro matranog sustava. Primjerice u strujnim krugovima možemo pokušati analizirat
	trenutno nabijanje kondenzatora nekim nabojem, ili u mehanici možemo proma trati trenutni prijelaz nepomičnog paka iz stanja mirovanja u stanje jednolikog gibanja po ledu nakon što ga udarimo hokejaškom palicom. U oba slučaja dolazimo do problema matematičkog opisivanja promjene (od nosno derivacije) tih veličina. U prvom bi slučaju jakost struje u trenutku nabija nja bila beskonačna, a u drugom je akceleracija paka u trenutku udara beskonačna Kao rješenje ovih problema u Poglavlju 1.8 uveli smo Diracovu delta funkcija koja striktno govoreći uopće nije funkcija. To je objekt kojeg formalno možemo shvaćati kao derivaciju step funkcije $u(x)$. Korisno je o tom objektu razmišljat kao o funkciji koja je svuda nula, osim u nuli gdje ima vrh beskonačne visine
	$\delta(x) = \begin{cases} 0, & x \neq 0, \\ \infty, & x = 0. \end{cases}$ Dodatno, taj objekt je integrabilan i integral mu je jednak 1 na svakom intervalu koji sadrži nulu $\int_a^b \delta(x) \mathrm{d} x = \begin{cases} 1, & \text{ako } 0 \in [a,b], \\ 0, & \text{inače.} \end{cases}$ Zbog svega ovoga Diracova delta funkcija se ponekad naziva i jediničnim im pulsom . Definirali smo i delta funkcije kojima je vrh pomaknut u neku dugu točku $x_0 \in \mathbf{R}$ koja ne mora biti nula
	$\delta_{x_0}(x) = \delta(x - x_0).$ Jedno od definirajućih svojstava delta funkcije je i činjenica $\int_{-\infty}^{\infty} f(x) \delta(x) \mathrm{d} x = f(0).$ iz koje lako računamo Fourierov transformat delta funkcije $\mathscr{F}\{\delta(x)\} = \int_{-\infty}^{\infty} e^{-i\lambda x} \delta(x) \mathrm{d} x = e^{-i\lambda 0} = 1.$ Općenito, imamo
	$\mathscr{F}\big\{\delta_{x_0}(x)\big\} = \int_{-\infty}^{\infty} e^{-i\lambda x}\delta(x-x_0)\mathrm{d}x = e^{-i\lambda x_0}.$ Spomenuli smo i da se delta funkcija može derivirati (u prostoru funkcionala) i za njezinu n -tu derivaciju vrijedi $\int_{-\infty}^{\infty} f(x)\delta^{(n)}(x) = (-1)^n f^{(n)}(0).$ Stoga je $\mathscr{F}\Big\{\delta^{(n)}(x)\Big\} = \int_{-\infty}^{\infty} e^{-i\lambda x}\delta^{(n)}(x)\mathrm{d}x = (-1)^n (-i\lambda)^n e^{-i\lambda 0} = (i\lambda)^n,$ odnovno općenitije
	odnosno općenitije $\mathscr{F}\left\{\delta_{x_0}^{(n)}(x)\right\} = \int_{-\infty}^{\infty} e^{-i\lambda x} \delta_{x_0}^{(n)}(x) \mathrm{d}x = (-1)^n (-i\lambda)^n e^{-i\lambda x_0} = (i\lambda)^n e^{-i\lambda x_0}.$ Uočite da su ove formule u skladu s Teoremom 5 o Fourierovom transformatu derivacije funkcije. Na kraju još spomenimo zanimljivo svojstvo delta funkcije koje kaže da je ona neutralni element za operaciju konvolucije. Vrijedi $f * \delta = \delta * f = f.$ Dokažite to! Napomena. U Primjeru 27 pokazali smo da se rješenje Cauchyjeve zadaće
	$\begin{cases} y'(x) + ay(x) = f(x), \\ y(0) = 0 \end{cases}$
3.4.	može zapisati kao $y(x)=(g*f)(x)$, gdje je $g(x)=u(x)e^{-ax}$ impulsni odziv sustava ili <i>Greenova funkcija sustava</i> . Razlog zašto $g(x)$ zovemo impulsnim odzivom sustava je stoga što je to up ravo rješenje gornje zadaće, ukoliko stavimo da je $f(x)=\delta(x)$ jedinični impuls Naime, tada je $y(x)=(g*\delta)(x)=g(x)$.
3.4.	može zapisati kao $y(x) = (g * f)(x)$, gdje je $g(x) = u(x)e^{-ax}$ impulsni odziv sustava ili <i>Greenova funkcija sustava</i> . Razlog zašto $g(x)$ zovemo impulsnim odzivom sustava je stoga što je to up ravo rješenje gornje zadaće, ukoliko stavimo da je $f(x) = \delta(x)$ jedinični impuls Naime, tada je $y(x) = (g * \delta)(x) = g(x)$. Diskretna Fourierova transformacija U primjenama često želimo Fourierovom transformacijom analizirati nek signal $f(t)$ koji nam neće biti zadan u obliku neke matematičke funkcije, već će nam biti dan niz izmjerenih vrijednosti tog signala u nekim vremenskim trenutci ma. Obično govorimo o uzorkovanju (engl. sampliranju) tog signala u pravilnim vremenskim razmacima duljine Δt . Razmislimo sada kako bismo u računalu napisali program koji će za signa trajanja T sekundi koji smo uzorkovali u n trenutaka razmaknutih za $\Delta t = \frac{T}{R}$
3.4.	može zapisati kao $y(x)=(g*f)(x)$, gdje je $g(x)=u(x)e^{-ax}$ impulsni odzivsustava ili <i>Greenova funkcija sustava</i> . Razlog zašto $g(x)$ zovemo impulsnim odzivom sustava je stoga što je to up ravo rješenje gornje zadaće, ukoliko stavimo da je $f(x)=\delta(x)$ jedinični impuls Naime, tada je $y(x)=(g*\delta)(x)=g(x)$. Diskretna Fourierova transformacija U primjenama često želimo Fourierovom transformacijom analizirati nek signal $f(t)$ koji nam neće biti zadan u obliku neke matematičke funkcije, već će nam biti dan niz izmjerenih vrijednosti tog signala u nekim vremenskim trenutci ma. Obično govorimo o uzorkovanju $(engl.$ sampliranju) tog signala u pravilnin vremenskim razmacima duljine Δt . Razmislimo sada kako bismo u računalu napisali program koji će za signa trajanja T sekundi koji smo uzorkovali u n trenutaka razmaknutih za n 0
3.4.	može zapisati kao $y(x)=(g*f)(x)$, gdje je $g(x)=u(x)e^{-ax}$ impulsni odzi sustava ili Greenova funkcija sustava. Razlog zašto $g(x)$ zovemo impulsnim odzivom sustava je stoga što je to up ravo rješenje gornje zadaće, ukoliko stavimo da je $f(x)=\delta(x)$ jedinični impuls Naime, tada je $y(x)=(g*\delta)(x)=g(x)$. Diskretna Fourierova transformacija U primjenama često želimo Fourierovom transformacijom analizirati nek signal $f(t)$ koji nam neće biti zadan u obliku neke matematičke funkcije, već će nam biti dan niz izmjerenih vrijednosti tog signala u nekim vremenskim trenutci ma. Obično govorimo o uzorkovanju $(engl.$ sampliranju) tog signala u pravilnin vremenskim razmacima duljine Δt . Razmislimo sada kako bismo u računalu napisali program koji će za signa trajanja T sekundi koji smo uzorkovali u n trenutaka razmaknutih za $\Delta t = \frac{T}{n}$ sekundi, $(x_0, x_1, x_2, \dots, x_{n-1}) = (f(0), f(\Delta t), f(2\Delta t), \dots, f((n-1)\Delta t)),$ izračunati njegov Fourierov transformat. Pretpostavit ćemo da je $f(t) = 0$ izvan segmenta $[0, T]$. U tom slučaju $\hat{f}(\lambda) = \int_0^T e^{-i\lambda t} f(t) \mathrm{d} t \approx \sum_{m=0}^{n-1} e^{-i\lambda m\Delta t} f(m\Delta t) \Delta t = \sum_{m=0}^{n-1} e^{-i\lambda m\Delta t} x_m \Delta t$ pa možemo pisati $\hat{f}(\lambda) \approx \frac{T}{n} \sum_{m=0}^{n-1} e^{-i\lambda T \frac{m}{n}} x_m.$ (22) Greška koju radimo gornjom aproksimacijom integrala sumom je to manja što je vremenski interval uzorkovanja Δt manji, odnosno što je frekvencija uzorkovanja (engl. sampling rate) viša. Običaj je da se gornji izraz također računa na diskretnoj mreži, konkretno za frekvencije oblika $\lambda_k = k \frac{2\pi}{T}$ je $\hat{f}(k \frac{2\pi}{T}) \approx \frac{T}{n} \sum_{m=0}^{n-1} e^{-2\pi i \frac{mk}{n}} x_m$, za $k \in \mathbf{Z}$.
	može zapisati kao $y(x) = (g*f)(x)$, gdje je $g(x) = u(x)e^{-ax}$ impulsni odziv sustava ili Greenova funkcija sustava. Razlog zašto $g(x)$ zovemo impulsnim odzivom sustava je stoga što je to up ravo rješenje gornje zadaće, ukoliko stavimo da je $f(x) = \delta(x)$ jedinični impuls Naime, tada je $y(x) = (g*\delta)(x) = g(x)$. Diskretna Fourierova transformacija U primjenama često želimo Fourierovom transformacijom analizirati nek signal $f(t)$ koji nam neće biti zadan u obliku neke matematičke funkcije, već ćo nam biti dan niz izmjerenih vrijednosti tog signala u nekim vremenskim trenutci ma. Obično govorimo o uzorkovanju (engl. sampliranju) tog signala u pravilnin vremenskim razmacima duljine Δt . Razmislimo sada kako bismo u računalu napisali program koji će za signa trajanja T sekundi koji smo uzorkovali u n trenutaka razmaknutih za $\Delta t = \frac{T}{n}$ sekundi, $(x_0, x_1, x_2, \ldots, x_{n-1}) = (f(0), f(\Delta t), f(2\Delta t), \ldots, f((n-1)\Delta t))$, izračunati njegov Fourierov transformat. Pretpostavit ćemo da je $f(t) = 0$ izvan segmenta $[0, T]$. U tom slučaju $\hat{f}(\lambda) = \int_0^T e^{-i\lambda t} f(t) \mathrm{d}t \approx \sum_{m=0}^{n-1} e^{-i\lambda m\Delta t} f(m\Delta t) \Delta t = \sum_{m=0}^{n-1} e^{-i\lambda m\Delta t} x_m \Delta t$ pa možemo pisati $\hat{f}(\lambda) \approx \frac{T}{n} \sum_{m=0}^{n-1} e^{-i\lambda T \frac{m}{n}} x_m$. (22) Greška koju radimo gornjom aproksimacijom integrala sumom je to manja što je vremenski interval uzorkovanja Δt manji, odnosno što je frekvencija uzorkovanje (engl. sampling rate) viša. Običaj je da se gornji izraz također računa na diskretnoj mreži, konkretno za frekvencije oblika $\lambda_k = k^{2\pi}_T$ je $\hat{f}(k) = \frac{T}{n} \sum_{m=0}^{n-1} e^{-2\pi i \frac{mk}{n}} x_m$, za $k \in \mathbf{Z}$. Izraz na desnoj strani iskoristit ćemo za definiciju diskretne Fourierove transformacije niza $(x_0, x_1, \ldots, x_{n-1})$. Stavljamo $X_k = \frac{T}{n} \sum_{m=0}^{n-1} e^{-2\pi i \frac{mk}{n}} x_m$, za $k \in \mathbf{Z}$. Uočite da je niz (X_k) periodičan niz s periodom n , odnosno vrijedi $X_k = X_{k+1}$, za sve $k \in \mathbf{Z}$. Stoga je običaj da se uzima samo prvih n vrijednosti toga niz
	može zapisati kao $y(x)=(g*f)(x)$, gdje je $g(x)=u(x)e^{-ax}$ impulsni odziv sustava ili Greenova funkcija sustava. Razlog zašto $g(x)$ zovemo impulsnim odzivom sustava je stoga što je to up ravo rješenje gornje zadaće, ukoliko stavimo da je $f(x)=\delta(x)$ jedinični impuls Naime, tada je $y(x)=(g*\delta)(x)=g(x)$. Diskretna Fourierova transformacija U primjenama često želimo Fourierovom transformacijom analizirati nek signal $f(t)$ koji nam neće biti zadan u obliku neke matematičke funkcije, već će nam biti dan niz izmjerenih vrijednosti tog signala u nekim vremenskim trenutci ma. Obično govorimo o uzorkovanju (engl. sampliranju) tog signala u pravilnin vremenskim razmacima duljine Δt . Razmislimo sada kako bismo u računalu napisali program koji će za signa trajanja T sekundi koji smo uzorkovanju t
	može zapisati kao $y(x) = (g * f)(x)$, gdje je $g(x) = u(x)e^{-ax}$ impulsni odzivsustava ili Greenova funkcija sustava. Razlog zakto $g(x)$ zovermo impulsnim odzivom sustava je stoga što je to up ravo rješenje gornje zadaće, ukoliko stavimo da je $f(x) = \delta(x)$ jedinični impuls Naime, tada je $y(x) = (g * \delta)(x) = g(x)$. Diskretna Fourierova transformacija U primjenama često želimo Fourierovom transformacijom analizirati nek signal $f(x)$ koji nam neće biti zadan u obliku neke matematičke funkcije, već ćam biti dan niz izmjerenih vrijednosti tog signala u nekim vremenskim trenuci ma. Obično govorimo o uzorkovanju (engl. sampliranju) tog signala u pravilnin vremenskim razmacima duljine Δt . Razmislimo sada kako bismo u računalu napisali program koji će za signa trajanja T sekundi koji smo uzorkovanju t trenutaka razmaknutih za $\Delta t = \frac{1}{n}$ sekundi. $(x_0, x_1, x_2, \dots, x_{n-1}) = f(t)(t)(t)(t)(t)(t)(t)(t)(t)(t)(t)(t)(t)($
	može zapisati kao $y(x) = (g * f)(x)$, gdje je $g(x) = u(x)e^{-ax}$ impulsni odzi sustavu ili Greenova funkcija sustava. Razlog zašto $g(x)$ zoveme inpulsnim odzivom sustava je stoga što je to up ravo rješenje gornje zadaće, ukoliko stavimo da je $f(x) = \delta(x)$ jedinični impuls Naime, tada je $y(x) = (g * \delta)(x) = g(x)$. Diskretna Fourierova transformacija U primjenama često želimo Fourierovom transformacijom analizirati nek signal $f(t)$ koji nam neće biti zadau u obliku neke matematičke funkcije, već nam biti dan niz izmjerenih vrijednosti tog signala u nekim vremenskim traturacima oblično govorimo o uzorkovanju $(engl.$ sampliranju) tog signala u pravilnin vremenskim razmacima duljine Δt . Razmislimo sada kako bismo u računalu napisali program koji će za signa trajanja T sekundi koji smo uzorkovanju $(engl.$ sampliranju) tog signala u pravilnin vremenskim razmacima duljine Δt . Razmislimo sada kako bismo u računalu napisali program koji će za signa trajanja T sekundi koji smo uzorkovanji u n trenutaka razmaknutih za $\Delta t = \frac{1}{2}$ sekundi, $(x_0, x_1, x_2, \dots, x_{n-1}) = (f(0), f(\Delta t), f(2\Delta t), \dots, f((n-1)\Delta t)),$ izračunati njegov Fourierov transformat. Pretpostavit ćemo da je $f(t)$ od t ∞ $\sum_{m=0}^{n-1} e^{-i\lambda m \Delta t} f(m\Delta t) \Delta t = \sum_{m=0}^{n-1} e^{-i\lambda m \Delta t} x_m \Delta t$ pa možemo pisati $\hat{f}(\lambda) = \int_0^{\pi} e^{-i\lambda t} f(t) d$ at ∞ $\sum_{m=0}^{n-1} e^{-i\lambda m \Delta t} f(m\Delta t) \Delta t = \sum_{m=0}^{n-1} e^{-i\lambda m \Delta t} x_m \Delta t$ $\hat{f}(\lambda) = \sum_{m=0}^{n-1} e^{-i\lambda m \Delta t} x_m \Delta t$ (22). Greška koju radimo gornjom aproksimacijom integrala sumom je to manja što je vremenski interval uzorkovanja Δt manji, odnosno što je frekvencija uzorkovanja Δt mjenim prato viša. Običaj je da se gornji izraz također računa na diskretnoj mreži, konkretno za frekvencije oblika $\lambda_k = k^{\frac{\pi}{2}}$ je $\hat{f}(k^2 T) \approx \frac{\pi}{n} \sum_{m=0}^{n-1} e^{-2k n \frac{m}{n}} x_m$, za $k \in \mathbb{Z}$. Uočite da je niz (x_k) periodičan niz s periodom n , odnosno vrijedi $x_k = x_{k+1}$ za sve $k \in \mathbb{Z}$. Stoga je običaj da se uzima samo prvrh n vrijedn
	može zapisati kao $y(x) = (g - f')(x)$, gdje je $g(x) = u(x)e^{-\alpha x}$ impulsni odzivansustava ili Greenova Jankckja sustava. Razlog, zaštog (x) zovemo impulsnim odzivom sustava je stoga što je to up ravo rješenje gornje zadače, ukoliko stavimo da je $f(x) = \delta(x)$ jedinični impuls Naime, tada je $y(x) = (g * \delta)(x) = g(x)$. Diskretna Fourierova transformacija U primjenama često želimo Fourierovom transformacija uprimjenama često želimo remenskim transcima oddjine Δt . Razmišlimo sada kako bisom u računalu napisali program koji će za signa trajnja T sekundi koji smo uzorkovali u t trenutika razmaknutih za $\Delta t = \frac{1}{2}$ sekundi, $(x_0, x_1, x_2, \dots, x_{n-1}) \in f(0)$ $f(\Delta t)$ $f(\Delta t)$ $f(\Delta t)$ $f(\Delta t)$ $f(\Delta t)$ 1. U tom slučaju $\hat{f}(\lambda) = \int_0^T e^{-i\lambda t} f(t)$ dt $\approx \sum_{m=0}^{n-1} e^{-i\lambda m\Delta t} f(m\Delta t) \Delta t = \sum_{m=0}^{n-1} e^{-i\lambda m\Delta t} x_m \Delta t$ pa možemo pisati $\hat{f}(\lambda) = \int_0^T e^{-i\lambda t} f(t)$ dt $\approx \sum_{m=0}^{n-1} e^{-i\lambda m\Delta t} f(m\Delta t) \Delta t = \sum_{m=0}^{n-1} e^{-i\lambda m\Delta t} x_m \Delta t$ 2. Greška koju radimo gornjom aproksimacijom integrala sumom je to manja što je vremenski interval uzorkovanja Δt manji, odnosno što je frekvencija uzorkovanja Δt
	mode zapisati kao $y(x) = \langle x + f' \rangle(x)$, zdije je $g(x) = u(x)e^{-\alpha x}$ impulsni odzianstani di Gremovi fankcija naturao. Razbo zakto gicz) zoverno impulsnim odzivom sustava je stoga što je to uprav piskenje goro zakadice, ukoliko stavimo da je $f(x) = \delta(x)$ jedinični impuls Naime, tada je $y(x) = (g - \delta)(x) = g(x)$. Diskretna Fourierova transformacija U primjenama često želimo Fourierovom transformacijom analizirati nek signal $f(x)$ koji nam neće biti zadan u obilika neke matematičke funkcije, već nam. Obično governimo o uzrokomali ($engle,$ sampliranja) tog signala u pravinim vremenskim razmacima daljine Δt . Razmislimo sada kako bismo uzrokovali u n trenutaka razmakantih za $\Delta t = \frac{1}{2}$ sekundi. ($\alpha_1, x_1, x_2, \dots, x_{n-1}$) = $G(0)_{1}G(\Delta t)/G(\Delta t)$,, $G(n-1)\Delta t)$), izrađunati njegov Fourierov transformat. Pretpostavit čeme da je $f(t) = 0$ izvan segmenta $[0, T]$. U tom slučaju pa možemo pisati $\hat{f}(\lambda) = \int_{0}^{T} e^{-i\Delta t} f(t) d\tau \approx \sum_{m=0}^{n-1} e^{-i\Delta m t} x_m$. (22) Greška koju radimo gornjom aproksimacijom integrala sumom je to manja što j vremenski interval uzrokovanja Δt manji, odnosno što je frekvencija uzrokovanja ferkevencija prati viša. Običaj je da se gornji izraz također računa na diskretnoj mreži, konkretno zi frekvencije oblika $\lambda_0 = k \frac{k^2}{2}$ je $\hat{f}\left(k\frac{2\pi}{T}\right) \approx \frac{T}{n}\sum_{m=0}^{n-1} e^{-i2\pi m t} x_m$. $za k \in \mathbb{Z}$. Izraz na desnoj strani iskoristik temo za definicitju diskreme Fourierove transformacije niza (x_0, x_1, \dots, x_{n-1}). Stavljamo $x_1 = \frac{T}{n}\sum_{m=0}^{n-1} e^{-i2\pi m t} x_m$. $za k \in \mathbb{Z}$. Ločite da je niz (x_k) pre-riodičan mr. s speriodom n , odnosno vrijedi $X_0 = X_0$, x_1, \dots, x_{n-1} ju dijene so odna definiarno biskoristik temo za definicitju diskreme Fourierove transformacije niza (x_0, x_1, \dots, x_{n-1}) (
	mode zapisati kao $y(z) = (g - f)/(s)$; glije je g(x) = $a(s)e^{-sx}$ inpudmi orbit sustava ili Gremon (inscligo sustava). Razbog aŭto g(x) zevemo impulsaim orbit vom sustava je stoga ŝtoj e to upravo rijecinje genge zaduće, kuklisto stravimo daje $f(x) = \delta(x)$ jedinični impuls Naime, tada je $y(x) = (g + \delta)(x) = g(x)$. Diskretna Fourierova transformacija U primjenama često želimo Fourierovam transformacijom analizirati nek signal $f(x)$ jo juni ama recebit izadam u obliku neke matentičke funkcije, već ćanan biti dan niz iznijerenih vrijedaosti tog signala u nekim venenenskim transme. Okičao govorino o uzokravanju (engl. samplirani) tog signala u pravlinih veneneskim razmacimi dujine Δt . Razmalimo sada kato bismo u računalu napisali program koji će za signa sekundi, (x0, x1, x2,, x6,) = $f(0) f(\Delta t) f(\Delta t) f(2\Delta t),, f(n-1)\Delta t$), izračunati njegov Fourierov transformat. Pretpestavit ćemo daje $f(t) = 0$ izvan segmenta $[0, T]$. U tom slučaj pa možemo pisati $f(t) = \int_0^\infty e^{-tt} f(t) dx = \sum_{n=0}^\infty e^{-tt} f(n\Delta t) \Delta t = \sum_{n=0}^\infty e^{-tt} e^{-tt} \Delta t maj t \int_0^\infty f(t) dx = \int_0^\infty e^{-tt} f(t) dx = \int$
	mode zapisati kao $x(s) = [x + f/(s), g g t) = g(x) = u(x)e^{-nst}$ impulmi orbit sostowa ili Greenoo finofelio saturato dia programa dia chia subitato satura dia programa dia chia subita satura dia programa dia subita subita satura dia programa dia subita nel programa subita subita satura dia programa dia subita nel programa subita subita satura dia programa dia subita nel programa subita subita nel programa nel programa subita
	mode zapisati kao $y(z) = (g - 1)/(x)$, gdije $g(x) = a(x)e^{-axt}$ inpudmi odzisotova ili Gramomy (nickiej satatova.) Razlog assio $g(x)$ zovenno impulsatina odzivom sastava je stoga što je to upravo rijecitej gomeg zadaće, ukukito savimo da je $f(x) = \delta(x)$ jednični impulsatina odzivom sastava je stoga što je to upravo rijecitej gomeg zadaće, ukukito savimo da je $f(x) = \delta(x)$ jednični impulsatina odzivana salava sa poslava sa posla
	mode zapisati kao $\gamma(x) = (g - f)/(x)$; gleja $g(x) = u(x)e^{-axt}$ inqualini odzisotovi il Gramony (nokelja ostatovi il Gramony (nokelja ostatovi il Gramony (nokelja ostatovi il Gramony (nokelja ostatovi il Gramony Zandae, takukito stavimo da je $f(x) = \delta(x)$ jednični impuls Naime, tada je $y(x) = (g + \delta)(x) = g(x)$. Diskretna Fourierova transformacija ■ 3.4.1. Diskretna Fourierova transformacija U prinjenama često želimo Fourierova transformacijom analizirati nok signal $f(x)$ is pana neće biti zada u obitiva noke matomatičke funkcija, već čanat biti slan uz iznjenenih vijednosti tog signala su edan vromenskim transformacija matomi signal $f(x)$ is pana neće biti zada u obitiva noke matomatičke funkcija, već čanat biti slan uz iznjenenih vijednosti tog signala su nekim vromenskim transformacija (1) (2) (2) (2) (2) (2) (2) (2) (2) (2) (2
	mode zapisati kao $y(z) = (g - 1)/(x)$, gdije $g(x) = a(x)e^{-axt}$ inpudmi odzisotova ili Gramomy (nickiej satatova.) Razlog assio $g(x)$ zovenno impulsatina odzivom sastava je stoga što je to upravo rijecitej gomeg zadaće, ukukito savimo da je $f(x) = \delta(x)$ jednični impulsatina odzivom sastava je stoga što je to upravo rijecitej gomeg zadaće, ukukito savimo da je $f(x) = \delta(x)$ jednični impulsatina odzivana salava sa poslava sa posla
	mode zapisati kao $y(z) = (g - 1)/(x)$, gdije $g(x) = a(x)e^{-axt}$ inpudmi odzisotova ili Gramomy (nickiej satatova.) Razlog assio $g(x)$ zovenno impulsatina odzivom sastava je stoga što je to upravo rijecitej gomeg zadaće, ukukito savimo da je $f(x) = \delta(x)$ jednični impulsatina odzivom sastava je stoga što je to upravo rijecitej gomeg zadaće, ukukito savimo da je $f(x) = \delta(x)$ jednični impulsatina odzivana salava sa poslava sa posla
	mode zapisati kao $x(s) = (g + f)(s)$, oglije $g(x) = n(s)e^{-nst}$ inquidant odzisotavo ili Greenov finelicija satistava ili Greenov finelicija satistava ili greenov finelicija satistava ili zavo sicienije genigra zadoke, ukukije satistava in divison sustava je stoga štoj je to upravo rijenije genigra zadoke. ukukije satistava ili zavo sicienije genigra zadoke. ukukije satistava ili zavo sicienije satistava sili zavo sicienije satistava sicienije satistava sicienije satista
	mode zapisati kao $x(s) = (g + f)(s)$, oglije $g(x) = n(s)e^{-nst}$ inquidant odzisotavo ili Greenov finelicija satistava ili Greenov finelicija satistava ili greenov finelicija satistava ili zavo sicienije genigra zadoke, ukukije satistava in divison sustava je stoga štoj je to upravo rijenije genigra zadoke. ukukije satistava ili zavo sicienije genigra zadoke. ukukije satistava ili zavo sicienije satistava sili zavo sicienije satistava sicienije satistava sicienije satista
	mode zapisati kao $x(s) = (g + f)(s)$, oglije $g(x) = n(s)e^{-nst}$ inquidant odzisotavo ili Greenov finelicija satistava ili Greenov finelicija satistava ili greenov finelicija satistava ili zavo sicienije genigra zadoke, ukukije satistava in divison sustava je stoga štoj je to upravo rijenije genigra zadoke. ukukije satistava ili zavo sicienije genigra zadoke. ukukije satistava ili zavo sicienije satistava sili zavo sicienije satistava sicienije satistava sicienije satista
	mode zapisati kao $x(s) = (g + f)(s)$, oglije $g(x) = n(s)e^{-nst}$ inquidant odzisotavo ili Greenov finelicija satistava ili Greenov finelicija satistava ili greenov finelicija satistava ili zavo sicienije genigra zadoke, ukukije satistava in divison sustava je stoga štoj je to upravo rijenije genigra zadoke. ukukije satistava ili zavo sicienije genigra zadoke. ukukije satistava ili zavo sicienije satistava sili zavo sicienije satistava sicienije satistava sicienije satista
	mode zapisati kao $y(z) = (g - 1)/(x)$, gdije $g(x) = a(x)e^{-axt}$ inpudmi odzisotova ili Gramomy (nickiej satatova.) Razlog assio $g(x)$ zovenno impulsatina odzivom sastava je stoga što je to upravo rijecitej gomeg zadaće, ukukito savimo da je $f(x) = \delta(x)$ jednični impulsatina odzivom sastava je stoga što je to upravo rijecitej gomeg zadaće, ukukito savimo da je $f(x) = \delta(x)$ jednični impulsatina odzivana salava sa poslava sa posla
	mode zapisati kao $y(z) = (g - 1)/(x)$, gdije $g(x) = a(x)e^{-axt}$ inpudmi odzisotova ili Gramomy (nickiej satatova.) Razlog assio $g(x)$ zovenno impulsatina odzivom sastava je stoga što je to upravo rijecitej gomeg zadaće, ukukito savimo da je $f(x) = \delta(x)$ jednični impulsatina odzivom sastava je stoga što je to upravo rijecitej gomeg zadaće, ukukito savimo da je $f(x) = \delta(x)$ jednični impulsatina odzivana salava sa poslava sa posla
	mode zapisati kao $y(z) = (g - 1)/(x)$, gdije $g(x) = a(x)e^{-axt}$ inpudmi odzisotova ili Gramomy (nickiej satatova.) Razlog assio $g(x)$ zovenno impulsatina odzivom sastava je stoga što je to upravo rijecitej gomeg zadaće, ukukito savimo da je $f(x) = \delta(x)$ jednični impulsatina odzivom sastava je stoga što je to upravo rijecitej gomeg zadaće, ukukito savimo da je $f(x) = \delta(x)$ jednični impulsatina odzivana salava sa poslava sa posla
	mode zapisati kao $y(z) = (g - 1)/(x)$, gdije $g(x) = a(x)e^{-axt}$ inpudmi odzisotova ili Gramomy (nickiej satatova.) Razlog assio $g(x)$ zovenno impulsatina odzivom sastava je stoga što je to upravo rijecitej gomeg zadaće, ukukito savimo da je $f(x) = \delta(x)$ jednični impulsatina odzivom sastava je stoga što je to upravo rijecitej gomeg zadaće, ukukito savimo da je $f(x) = \delta(x)$ jednični impulsatina odzivana salava sa poslava sa posla
	mode zapisati kao $y(z) = (g - 1)/(x)$, gdije $g(x) = a(x)e^{-axt}$ inpudmi odzisotova ili Gramomy (nickiej satatova.) Razlog assio $g(x)$ zovenno impulsatina odzivom sastava je stoga što je to upravo rijecitej gomeg zadaće, ukukito savimo da je $f(x) = \delta(x)$ jednični impulsatina odzivom sastava je stoga što je to upravo rijecitej gomeg zadaće, ukukito savimo da je $f(x) = \delta(x)$ jednični impulsatina odzivana salava sa poslava sa posla
	mode zapisati kao $y(z) = (g - 1)/(x)$, gdije $g(x) = a(x)e^{-axt}$ inpudmi odzisotova ili Gramomy (nickiej satatova.) Razlog assio $g(x)$ zovenno impulsatina odzivom sastava je stoga što je to upravo rijecitej gomeg zadaće, ukukito savimo da je $f(x) = \delta(x)$ jednični impulsatina odzivom sastava je stoga što je to upravo rijecitej gomeg zadaće, ukukito savimo da je $f(x) = \delta(x)$ jednični impulsatina odzivana salava sa poslava sa posla
	mode zapisati kao $y(z) = (g - 1)/(x)$, gdije $g(x) = a(x)e^{-axt}$ inpudmi odzisotova ili Gramomy (nickiej satatova.) Razlog assio $g(x)$ zovenno impulsatina odzivom sastava je stoga što je to upravo rijecitej gomeg zadaće, ukukito savimo da je $f(x) = \delta(x)$ jednični impulsatina odzivom sastava je stoga što je to upravo rijecitej gomeg zadaće, ukukito savimo da je $f(x) = \delta(x)$ jednični impulsatina odzivana salava sa poslava sa posla
	mode zapisati kao $y(z) = (g - 1)/(x)$, gdije $g(x) = a(x)e^{-axt}$ inpudmi odzisotova ili Gramomy (nickiej satatova.) Razlog assio $g(x)$ zovenno impulsatina odzivom sastava je stoga što je to upravo rijecitej gomeg zadaće, ukukito savimo da je $f(x) = \delta(x)$ jednični impulsatina odzivom sastava je stoga što je to upravo rijecitej gomeg zadaće, ukukito savimo da je $f(x) = \delta(x)$ jednični impulsatina odzivana salava sa poslava sa posla
	mode zapisati kao $y(z) = (g - 1)/(x)$, gdije $g(x) = a(x)e^{-axt}$ inpudmi odzisotova ili Gramomy (nickiej satatova.) Razlog assio $g(x)$ zovenno impulsatina odzivom sastava je stoga što je to upravo rijecitej gomeg zadaće, ukukito savimo da je $f(x) = \delta(x)$ jednični impulsatina odzivom sastava je stoga što je to upravo rijecitej gomeg zadaće, ukukito savimo da je $f(x) = \delta(x)$ jednični impulsatina odzivana salava sa poslava sa posla
	mode zapisati kao $y(z) = (g - 1)/(x)$, gdije $g(x) = a(x)e^{-axt}$ inpudmi odzisotova ili Gramomy (nickiej satatova.) Razlog assio $g(x)$ zovenno impulsatina odzivom sastava je stoga što je to upravo rijecitej gomeg zadaće, ukukito savimo da je $f(x) = \delta(x)$ jednični impulsatina odzivom sastava je stoga što je to upravo rijecitej gomeg zadaće, ukukito savimo da je $f(x) = \delta(x)$ jednični impulsatina odzivana salava sa poslava sa posla
	mode zapisati kao $\gamma(x) = (g - f)/(x)$; gleja $g(x) = u(x)e^{-axt}$ inqualini odzisotovi il Gramony (nokelja ostatovi il Gramony (nokelja ostatovi il Gramony (nokelja ostatovi il Gramony (nokelja ostatovi il Gramony Zandae, takukito stavimo da je $f(x) = \delta(x)$ jednični impuls Naime, tada je $y(x) = (g + \delta)(x) = g(x)$. Diskretna Fourierova transformacija ■ 3.4.1. Diskretna Fourierova transformacija U prinjenama često želimo Fourierova transformacijom analizirati nok signal $f(x)$ is pana neće biti zada u obitiva noke matomatičke funkcija, već čanat biti slan uz iznjenenih vijednosti tog signala su edan vromenskim transformacija matomi signal $f(x)$ is pana neće biti zada u obitiva noke matomatičke funkcija, već čanat biti slan uz iznjenenih vijednosti tog signala su nekim vromenskim transformacija (1) (2) (2) (2) (2) (2) (2) (2) (2) (2) (2
	mode zapisati kao $\gamma(x) = (g - f)/(x)$; gleja $g(x) = u(x)e^{-axt}$ inqualini odzisotovi il Gramony (nokelja ostatovi il Gramony (nokelja ostatovi il Gramony (nokelja ostatovi il Gramony (nokelja ostatovi il Gramony Zandae, takukito stavimo da je $f(x) = \delta(x)$ jednični impuls Naime, tada je $y(x) = (g + \delta)(x) = g(x)$. Diskretna Fourierova transformacija ■ 3.4.1. Diskretna Fourierova transformacija U prinjenama često želimo Fourierova transformacijom analizirati nok signal $f(x)$ is pana neće biti zada u obitiva noke matomatičke funkcija, već čanat biti slan uz iznjenenih vijednosti tog signala su edan vromenskim transformacija matomi signal $f(x)$ is pana neće biti zada u obitiva noke matomatičke funkcija, već čanat biti slan uz iznjenenih vijednosti tog signala su nekim vromenskim transformacija (1) (2) (2) (2) (2) (2) (2) (2) (2) (2) (2
	mode zapisati kao y(x) = $(g - x^2/(x))$, gdip $(g + x) = u(x)e^{-nx}$ inquidui odzis sotova ii Greenon ylookija ontatova. Razlog zašto g(x) zoveno impulsatim odzivom sustava je stoga što je to up razo vijecine gone zadaće, tukoliko stavimo daje $f(x) = \delta(x)$ jedinični impuls Naime, tada je $y(x) = (g + \delta)(x) = g(x)$. Diskretna Fourierova transformacija U prinjenama često želimo Fourierova transformacijom analizirati nek signal $f(x)$ bej nam očeb biž zada u oblika neke matematičke funkcija, već ča nam briti skan ne iznjenenih vijednosti tog signala su okum vennesakim transformacijom salazirati zavenemskim transformacijom zadavanih skan ne iznjenenih vijednosti tog signala su okum vennesakim transformacijam salazirati postava separati skanika (ka) su pravitnim vennesakim transformacijom zada kako bismo u računaku napisali program koji će za signala ju se su pravitnim vennesakim transformacijom salazirati postavanih separati skanika (ka) su na zovenovati u z trenstata zarmakunih za da z da sekundi, (ka) 1, 12,, 1,, 1 = (f(0), f(x)), f(2x),, f(n-1) kO), izmelunat njegor Fourierov transformat. Peretpostavit čemo da je $f(z)$ od iz žem segmenta $[0, T]$. U tom slačuju $\hat{f}(\lambda) = \int_0^z e^{-i\Delta x} f(z)$ dz $\sum_{m=0}^\infty e^{-imm} f_m (ma)$ $\Delta = \sum_{m=0}^\infty e^{-imm} f_m (ma$
	mode zapisati kao y(x) = $(g - x^2/(x))$, gdip $(g + x) = u(x)e^{-nx}$ inquidui odzis sotova ii Greenon ylookija ontatova. Razlog zašto g(x) zoveno impulsatim odzivom sustava je stoga što je to up razo vijecine gone zadaće, tukoliko stavimo daje $f(x) = \delta(x)$ jedinični impuls Naime, tada je $y(x) = (g + \delta)(x) = g(x)$. Diskretna Fourierova transformacija U prinjenama često želimo Fourierova transformacijom analizirati nek signal $f(x)$ bej nam očeb biž zada u oblika neke matematičke funkcija, već ča nam briti skan ne iznjenenih vijednosti tog signala su okum vennesakim transformacijom salazirati zavenemskim transformacijom zadavanih skan ne iznjenenih vijednosti tog signala su okum vennesakim transformacijam salazirati postava separati skanika (ka) su pravitnim vennesakim transformacijom zada kako bismo u računaku napisali program koji će za signala ju se su pravitnim vennesakim transformacijom salazirati postavanih separati skanika (ka) su na zovenovati u z trenstata zarmakunih za da z da sekundi, (ka) 1, 12,, 1,, 1 = (f(0), f(x)), f(2x),, f(n-1) kO), izmelunat njegor Fourierov transformat. Peretpostavit čemo da je $f(z)$ od iz žem segmenta $[0, T]$. U tom slačuju $\hat{f}(\lambda) = \int_0^z e^{-i\Delta x} f(z)$ dz $\sum_{m=0}^\infty e^{-imm} f_m (ma)$ $\Delta = \sum_{m=0}^\infty e^{-imm} f_m (ma$
	mode zapisati kao $y(x) = (y - x)/(x)$, gdip $x = x(x) = a(x)e^{-axt}$ inqualani ordzis satova ii Gramon plaskija ordzis variani da pravo rijecing genge zadaće, kulokija stavimo da je $f(x) = \delta(x)$ jedinični impuls Naime, tada je $y(x) = (x + \delta)/(x) = g(x)$. Diskretna Fourierova transformacija ■ 3.4.1. Diskretna Fourierova transformacija U prinjemana često želimo Fourierova transformacijom analizirati nek signal $f(x)$ keji nam neće biti zada u obiku neke maenatičke funkcije, već ča nam briti skan ne iznjemenih vrijednosti tog signals u nekmi vremenskim transformacija vremenskim zamačna drija od vremenskim stavima od vremenskim zamačna drija od vremenskim stavima od vremenski niterva i aczekovanja Armanja, odnosno sto je frakvencija uzorkovanja Orekovanja
	mode zapisati kao y(x) = $(g - x^2/(x))$, gdip $(g + x) = u(x)e^{-nx}$ inquidui odzis sotova ii Greenon ylookija ontatova. Razlog zašto g(x) zoveno impulsatim odzivom sustava je stoga što je to up razo vijecine gone zadaće, tukoliko stavimo daje $f(x) = \delta(x)$ jedinični impuls Naime, tada je $y(x) = (g + \delta)(x) = g(x)$. Diskretna Fourierova transformacija U prinjenama često želimo Fourierova transformacijom analizirati nek signal $f(x)$ bej nam očeb biž zada u oblika neke matematičke funkcija, već ča nam briti skan ne iznjenenih vijednosti tog signala su okum vennesakim transformacijom salazirati zavenemskim transformacijom zadavanih skan ne iznjenenih vijednosti tog signala su okum vennesakim transformacijam salazirati postava separati skanika (ka) su pravitnim vennesakim transformacijom zada kako bismo u računaku napisali program koji će za signala ju se su pravitnim vennesakim transformacijom salazirati postavanih separati skanika (ka) su na zovenovati u z trenstata zarmakunih za da z da sekundi, (ka) 1, 12,, 1,, 1 = (f(0), f(x)), f(2x),, f(n-1) kO), izmelunat njegor Fourierov transformat. Peretpostavit čemo da je $f(z)$ od iz žem segmenta $[0, T]$. U tom slačuju $\hat{f}(\lambda) = \int_0^z e^{-i\Delta x} f(z)$ dz $\sum_{m=0}^\infty e^{-imm} f_m (ma)$ $\Delta = \sum_{m=0}^\infty e^{-imm} f_m (ma$
	mode zapisati kao $y(z) = (g - 1)/(x)$, gdije $g(x) = a(x)e^{-axt}$ inpudmi odzisotova ili Gramomy (nickiej satatova.) Razlog assio $g(x)$ zovenno impulsatina odzivom sastava je stoga što je to upravo rijecitej gomeg zadaće, ukukito savimo da je $f(x) = \delta(x)$ jednični impulsatina odzivom sastava je stoga što je to upravo rijecitej gomeg zadaće, ukukito savimo da je $f(x) = \delta(x)$ jednični impulsatina odzivana salava sa poslava sa posla